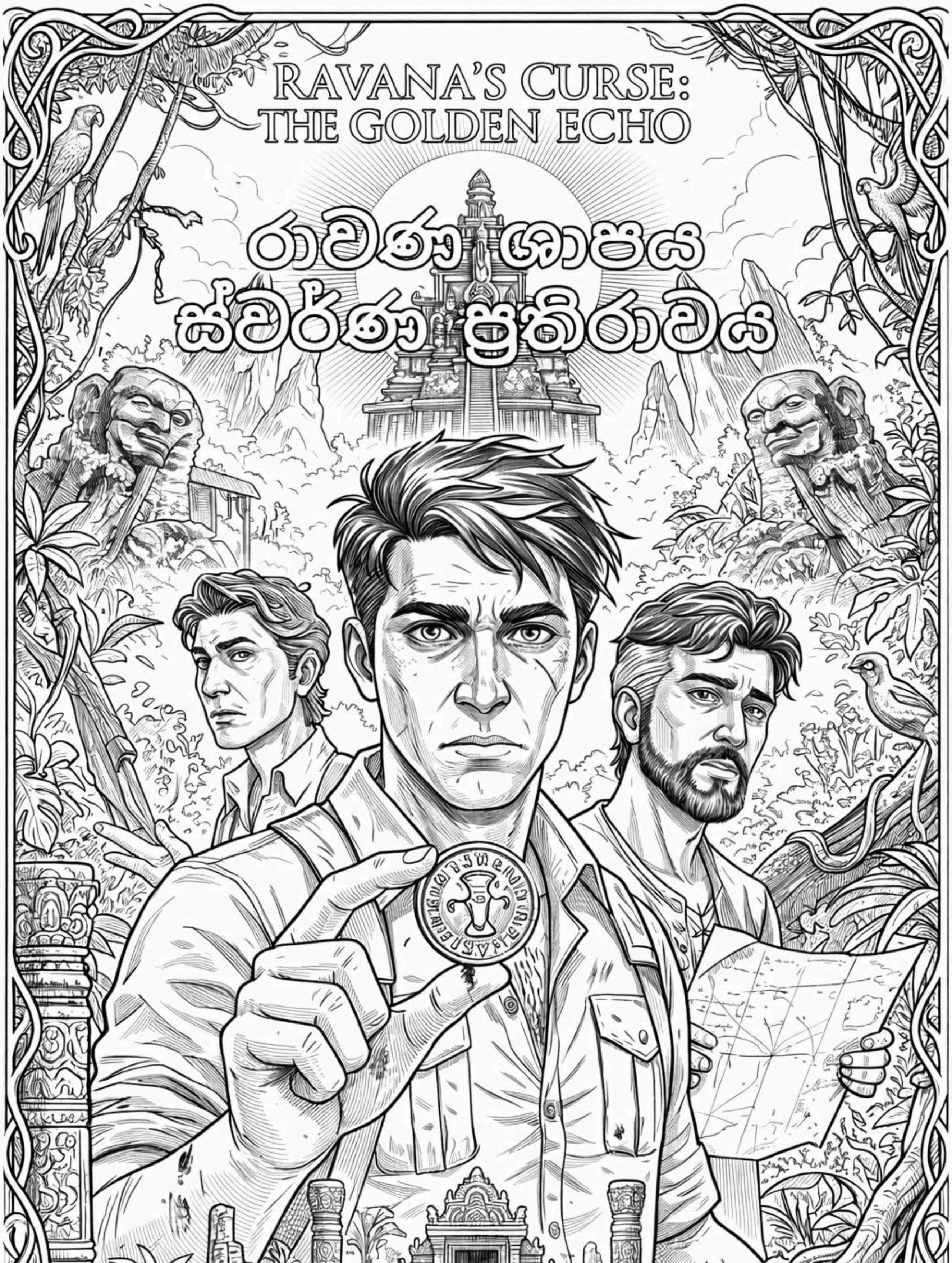
RAVANA'S CURSE:
THE GOLDEN ECHO
රාවණා ශාපය
ස්වර්ණා ප්‍රතිරාවය
චාමර සමරවික්‍රම

Copyright © 2026 by **Chamara Samarawickrama**

All characters, plots, and artwork in this work are the intellectual property of Chamara Samarawickrama.

Any unauthorized use, copying, or distribution of this material is strictly prohibited.

This story is fictional; however, the characters depicted are real.

For inquiries, visit www.chamara.net or 85axis.com.lk.

රාවණ ශාපය: ස්වර්ණ ප්‍රතිරාවය
RAWANAS CURSE THE GOLDEN ECHO

හැඳින්වීම: ඩිජිටල් මායාව සහ රුධිරයේ කැඳවීම

පිළියන්දල තාක්ෂණික මධ්‍යස්ථානයේ හදවත බඳු සර්වර් රූම් එක තුළ ඇසෙන්නේ ඒකාකාරී ගෙරවුම් හඬකි. එහි ඇති සිය ගණනක් වූ සර්වර් යන්ත්‍ර, පෞරාණික මන්ත්‍ර මෙන් දිවා රාත්‍රී නොබලා ක්‍රියා කරයි. පසුගිය වසර 25 පුරාම මේ "ඩිජිටල් මායාව" ආරක්ෂා කළේ චාමි සහ කෝකි ය. ඔවුන් හුදෙක් තොරතුරු තාක්ෂණ නිලධාරීන් පමණක් නොව, කෝඩ් පේළි සහ දත්ත පද්ධති අතර සහෝදරත්වයෙන් බැඳුණු දෙදෙනෙකි.

තවත් එක් දීර්ඝ සති අන්තයක් එළඹෙමින් තිබිණි. සිසිලන පංකා වල හඬ ක්‍රමයෙන් ඈත් වෙද්දී, චාමිගේ සවනට ඇසුණේ වෙනස්ම හඬකි. ඒ ඔහුගේ මුල් වල හඬයි - මිගොල්ලෑව. තමාගේ 90 හැවිරිදි මිත්තණිය සොයා යන මේ ගමන, ඔහුගේ ජීවිතය පමණක් නොව මුළු මහත් ඉතිහාසයම උඩුයටිකුරු කරනු ඇතැයි චාමි මොහොතකටවත් නොසිතුවේය.

පරිච්ඡේදය #1:

නිහඬ වූ සර්වර් යන්ත්‍ර සහ අතීතයේ ඇරයුම

පිළියන්දල කාර්යාලයේ සර්වර් කාමරය තුළ වායු සමීකරණ යන්ත්‍රවල ඒකාකාරී ගෙරවුම මඳකට නතර විය.අඩ අඳුරු සර්වර් රූම් එක තුළ නිල් සහ රතු පැහැති කුඩා බල්බ නිවෙමින් පත්තුවෙයි. සතියේ අවසාන වැඩකටයුතු නිම කර චාමි සහ කෝකි තම පරිගණක තිරවලින් දෑස් ඉවතට ගත්හ. වසර 25 ක කාලයක් තිස්සේ ඔවුන් කළේ මේ දත්ත පද්ධති සමඟ සටන් කිරීමයි.

සතියේ වැඩ අවසන් කළ කෝකි දෑත් ඉහළට ඔසවා ගතට දැනෙන විඩාව නිවා ගත්තේය.

"මේ ලෝන්ග් වීකෙන්ඩ් එකේ මම නම් ගෙදරට වෙලා හොඳට නිදාගන්නවා කෝකි," ඔහු පැවසුවේ සැහැල්ලුවෙනි.

"මම නම් හිතාගෙන ඉන්නේ මිගොල්ලෑවේ යන්න," චාමි පිළිතුරු දුන්නේ සිනහවක් සමඟිනි. **"ආච්චිව බලන්න ගිය කාලයක් මතක නැහැ. එයාට දැන් අනූවක් විතර ඇති, ඒත් මතකය තාමත් හරිම සූක්ෂ්මයි."**

"එහෙනම් චාමි... සුබ සති අන්තයක් වේවා! පරිස්සමෙන් ගිහින් එන්න," කෝකි තම බෑගය උරහිසට දමා ගනිමින් සිනහවකින් පැවසීය.

"එසේම වේවා කෝකි! අපි ලබන සතියේ හම්බවෙමු," චාමි පිළිතුරු දුන්නේය. කාර්යාලයේ දොර වැසෙද්දී දෙදෙනා වෙන්ව ගියේ සාමාන්‍ය නිවාඩුවකට යනවා යැයි සිතා වුවත්, දෛවය ඔවුන් දෙදෙනාට වෙනස්ම සැලසුමක් සකස් කර ඇති බව ඔවුන් දැන සිටියේ නැත.

නිවසට පැමිණි චාමි, පසුදා අලුයම මිගොල්ලෑවේ යාමට අවශ්‍ය ඇඳුම් කිහිපයක් බෑගයට දමා ගත්තේය. මිගොල්ලෑව යනු ඔහුගේ ළමා කාලයේ මතකයන් පිරි ගම් පියසයි. පසුදා උදෑසන මහරගම බස් නැවතුම්පළේ මගීන් අතර තෙරපෙමින් බසයකට ගොඩ වූ ඔහුට, ජනේලයෙන් එපිට පෙනෙන කොළඹ නගරයේ තදබදය මැකී ගොස් කොළ පැහැති වෙල්යායන් මැවෙන්නට වූයේ පැය කිහිපයකිනි.

මිගොල්ලෑවට ළඟා වන විට හිරු මුදුන් වී තිබිණි. ආච්චිගේ පැරණි නිවසට ඇතුළු වන විට හුරුපුරුදු පිසින ලද ව්‍යංජන සුවඳ සහ අලුත් පස් සුවඳ චාමිගේ නාස් පුඩු පිනවාලීය. **"ආයුබෝවන් ආච්චි!"** ඔහු කීවේ තම අනූ හැවිරිදි මිත්තණියගේ දෙපා වඳිමිනි.

ඇගේ රැළි වැටුණු මුහුණ පුරා මොහොතකින් විස්මය මුසු සතුටක් පැතිර ගියේය. ඇය වෙව්ලන දෑතින් චාමිගේ හිස පිරිමදිමින් ඔහු දෙස බලා සිටියේ අදහාගත නොහැකි සෙනෙහසකිනි.

"බුදු අම්මෝ... මගේ රත්තරන් පුතා ආවා නේද? කල්ප කාලෙකින් දකින්න ලැබුණු මේ හිනාව මට කොච්චර සතුටක්ද පුතේ... මගේ ඇස් දෙක පෑදුණා වගේ! ඉන්න, මම මගේ පුතාට අතින්ම හදපු උණු උණු තේ එකක් අරන් එන්නම්."

සති අන්තයේ පළමු දවස ගෙවී ගියේ සැහැල්ලුවෙනි. දෙවැනි දවසේ සවස් යාමයේ, නිවසේ ඇති පාළු බව නිසාම චාමි අහම්බෙන් මෙන් තම මියගිය සීයා පාවිච්චි කළ කාමරයට ඇතුළු විය. එහි තිබුණේ අමුතුම නිහඬතාවයකි. පරණ ලී අල්මාරි, දූවිලි වැදුණු පොත්පත් සහ පෞරාණික ඔරලෝසුවක් එහි විය. චාමි එකින් එක පොත් පෙරලමින් සිටියදී, හම් පටියකින් බැඳි ඉතා ඝනකම් පොතක් ඔහු අතට පත් විය. එය විවෘත කරනවාත් සමඟම, ඒ තුළ රහසක් සඟවාගෙන සිටියාක් මෙන් වූ පෞරාණික පාර්චිමන්ට් කඩදාසියක් සෙමෙන් බිමට වැටුණි.

එය දිග හැර බැලූ චාමි පුදුමයට පත් විය. එය සිතියමකි. නමුත් එහි වූයේ සාමාන්‍ය සිතියමක දකින සලකුණු නොවේ. පෞරාණික අකුරු සහ කිසිදු නුදුටු කඳු මුදුන් කිහිපයක් එහි සටහන්ව තිබිණි.

"පුතේ... ඕක සීයා ප්‍රාණසමව රැකපු දෙයක්," ආච්චි කාමරයේ දෙරකඩ සිටගෙන පවසනු චාමි ඇසීය. ඇය සෙමෙන් ඇවිද අවුත් චාමි අසලින් වාඩි විය. **"සීයා විශ්වාස කළා මේක රාවණා රජ්ජුරුවන්ගේ රහස් මාළිගාවට යන පාර කියලා. එයා අවුරුදු ගාණක් මේක පස්සේ ගියා. ඒත් එයාට කවදාවත් ඒ රහස හොයාගන්න බැරි වුණා. මට නම් හිතෙන්නේ ඕක ශාපලත් දෙයක් පුතේ."**

සිතියමේ ඇති අමුතු සලකුණු දෙස බලද්දී චාමිගේ ඇඟ හිරිවැටී ගියේය. **"අඩේ... මේක නම් ලේසි පාසු දෙයක් නෙවෙයි. මේක මාර සීන් එකක්නේ!"** ඔහුට සිතුණි. සිතියමේ තිබූ රේඛාවන් සහ අකුරු දෙස බලද්දී ඔහුට තේරුණේ මේ ගැන කොළඹ ගිහින් නිදහසේ, තාක්ෂණික මෙවලම් පාවිච්චි කරලා ලොකු හැදෑරීමක් (study) කරන්නම ඕනෑ ජාතියේ දෙයක් බවයි. මෙය නිකම්ම පරණ කොළ කැබැල්ලක් නොව, අගනා නිධානයකට යන මඟක් බව ඔහුගේ ඉවට දැනුණි.

චාමිට ඒ මොහොතේ දැනුණේ කිව නොහැකි කුතුහලයකි. **"ආච්චි, මම මේක ගෙනියන්නද කොළඹ? මට මේක ගැන පොඩ්ඩක් විස්තර හොයලා බලන්න ඕනේ,"** ඔහු ඇසුවේ සිතියමෙන් දෑස ඉවතට නොගෙනමය.

ආච්චි මඳක් කල්පනා කර හිස වැනුවේ අකමැත්තෙන් මෙනි. **"පරිස්සමෙන් පුතේ, ඕවා හරි ගුප්ත දේවල්,"** ඇය මිමිණුවාය.

චාමි ඉතා පරිස්සමෙන් ඒ සිතියම නවා, කිසිවෙකුටවත් සැක නොසිතෙන සේ තම බෑගයේ තිබූ රහසිගත සාක්කුවක දමා ගත්තේය.

නිවාඩුව අවසන් වී නැවත කොළඹ පැමිණි පසු, කාර්යාලයේ වැඩකටයුතු සමඟ චාමිට සිතියම ගැන මඳක් අමතක විය. සතියක් පුරා සර්වර් ගැටලු සහ රැස්වීම් මැද කෝකි සමඟ සුපුරුදු පරිදි වැඩ කළත්, ඔහුට සිතියම ගැන කෝකිට කීමට මතක් වූයේ නැත.

එක් සිකුරාදා සවසක, වැඩ අවසන් වී දෙදෙනාම සුපුරුදු පරිදි බම්බලපිටියේ පිහිටි කුඩා කෝපි හලකට ගොඩ වූහ. කෝපි කෝප්පයක සුවඳ විඳිමින් දෙදෙනා විහිළු තහළු කරමින් සිටියහ.

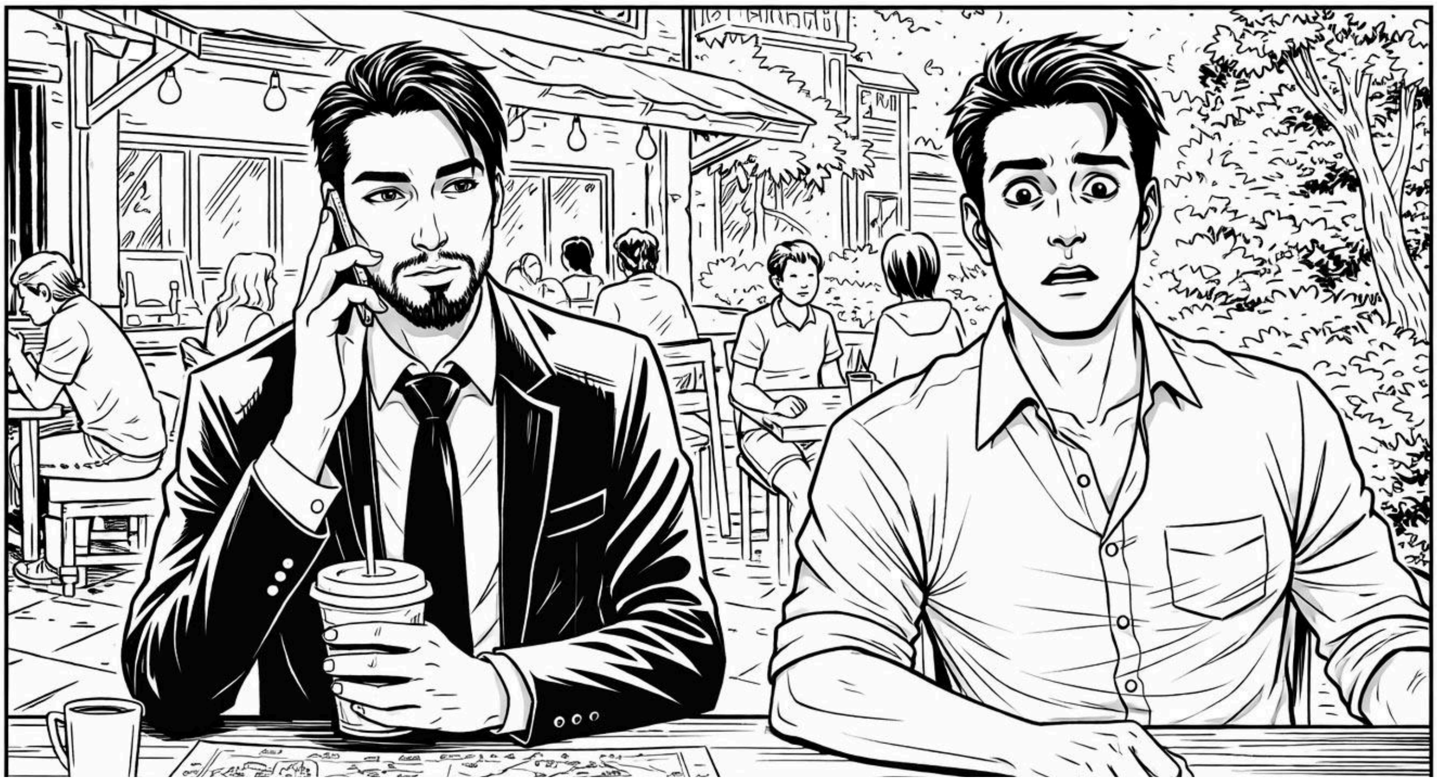

එකවරම චාමිගේ මතකයට විදුලි කෙටීමක් මෙන් සිතියම සිහි විය. **"කෝකි!"** ඔහුට කියැවුණේ නොදැනුවත්වමය.

"ඇයි බං, මොකක්ද වුණේ?" කෝකි කලබල වී ඇසීය.

"අඩේ... මම ඔයාට කියන්නම හිටපු දේ අමතක වුණානේ. ආච්චිලගේ ගෙදර තිබිලා මට මාර දෙයක් හම්බවුණා. සීයාගේ රහස් සිතියමක්! ඒකේ රාවණා රජ්ජුරුවන්ගේ සීන් එකක් තියෙන්නේ."

කෝකිගේ දෑස් පුදුමයෙන් විසල් විය. ඔහු කෝපි කෝප්පය මේසය මත තැබුවේ අත වෙවුලමිනි. **"සිරාවටම? යමං බං දැන්ම බලන්න. මට ඉවසිල්ලක් නැහැ!"**

කෝපි හලෙන් පිට වූ දෙදෙනාම වේගයෙන් චාමිගේ නිවස බලා ගමන් කළහ. කෝකිට සිතියම දකින තෙක් තත්පරය පවා පැයක් මෙන් දැනෙන්නට විය. චාමිගේ නිවසේ දොර විවෘත වන විටත් කෝකි සිටියේ **"කොහෙද... කොහෙද ඒක?"** කියමින් චාමිට කලබල කරමිනි.

පරිච්ඡේදය #2:

තාරකා රටා සහ අගුළු නොදැමූ රහස

චාමිගේ නිවසේ විසිත්ත කාමරය තුළ තිබුණේ දැඩි නිහඬතාවයකි. මේසය මත දිග හැර තිබූ පෞරාණික පාර්ච්මන්ට් කඩදාසිය දෙස කෝකි බලා සිටියේ මෝහනය වූවෙකු මෙනි. ඔහුගේ ඇඟිලි සිතියමේ මතුපිට ස්පර්ශ කිරීමට සැරසුණත්, කිසියම් නොපෙනෙන බලවේගයක් නිසා ඔහු පසුබට වන බවක් පෙනෙන්නට තිබිණි.

"චාමි... මොකක්ද මේ?" කෝකි මිමිනුවේ යන්තම් ඇසෙන හඬිනි. ඔහුගේ කොළ පැහැති දෑස් පුදුමයෙන් විසල් වී තිබිණි.

"මේක ක්‍රිස්තු පූර්ව 2500 ගණන් වලට අයිති එකක් කියලා තමයි සීයා විශ්වාස කළේ," චාමි පැවසුවේ ඉතා බැරෑරුම් හඬිනි. **"එයා අවුරුදු ගාණක් මේක ගැන පර්යේෂණ කළා කෝකි. ඒත් එයාට**

කවදාවත් මේකේ රහස විසඳගන්න බැරි වුණා. හැබැයි මම හිතනවා මම ඒකට පොඩි හෝඩුවාවක් හොයාගත්තා කියලා."

කෝකිගේ කුතුහලය දැන් උපරිමයට පැමිණ තිබේ. **"හෝඩුවාවක්? ඒ කිව්වේ?"**

චාමි සිතියමේ මැද තිබූ ඉතා සියුම් ලකුණු කිහිපයක් දෙසට තම ඇඟිල්ල දිගු කළේය. **"බලන්න කෝකි... මේවා නිකන්ම චිත්‍ර නෙවෙයි. මම මේවා දවස් ගාණක් තිස්සේ ස්ටඩි කළා. මට හිතෙන්නේ මේවා 'Instructions' (උපදෙස් මාලාවක්). මේකෙන් කියන්නේ පාරක් ගැන නෙවෙයි, මේ රහස ක්‍රියාත්මක කරන පියවරවල් ගැන."**

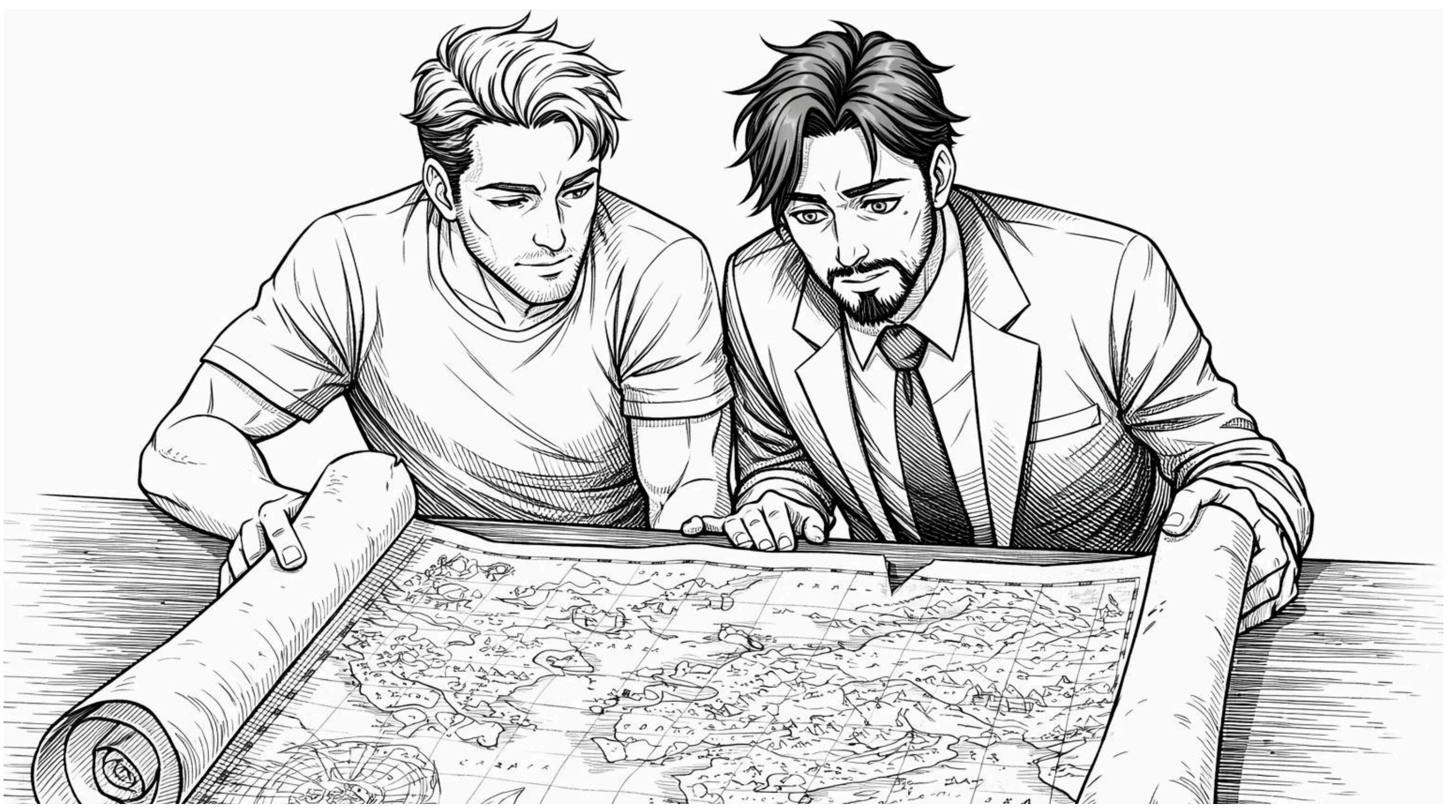

කෝකි සිතියමට තවත් නැඹුරු විය. චාමි පෙන්වූ සලකුණු පේළිය අමුතුම රටාවකට පිහිටා තිබිණි. **"Instructions? ඒ කියන්නේ මේක මොකක් හරි මැෂින් එකක් වගේ ක්‍රියාත්මක වෙන දෙයක්ද?"**

"බලන්න මේ උඩ තියෙන සලකුණු... මේවා තරු රටා (Celestial Alignments). මේ තියෙන්නේ ඔරායන් (Orion) සහ තවත් තරු කිහිපයක් පෘථිවියට පේන විදිහ. මේ ඉරි බලන්න... මේවා අහම්බෙන් ඇඳපු ඒවා නෙවෙයි. මේවා නිශ්චිත කෝණවලට ඇඳලා තියෙන්නේ. මට හිතෙන්නේ මේ සිතියම පෙන්නන්නේ තැනක් විතරක් නෙවෙයි, යන්න ඕනේ නිශ්චිත වෙලාවකුත් එක්ක බැඳුණු 'පියවර මාලාවක්' (Sequence)."

කෝකිගේ මනස දැන් වේගයෙන් ක්‍රියාත්මක වන්නට විය. ඔහු දක්ෂ IT වෘත්තිකයෙකු නිසාම, දත්ත අතර ඇති සබඳතා හඳුනා ගැනීමට ඔහුට ඇත්තේ සහජ හැකියාවකි. **"ඒ කියන්නේ චාමි... මේක 'Path to what?' (මොකක් කරා යන පාරක්ද මේ?)"**

"අන්න ඒක තමයි අපිට හොයාගන්න ඕනේ කෝකි. සීයා හැමදම විශ්වාස කළා මේක සැඟවුණු මහා දැනුම් සම්භාරයකට යන පාරක් කියලා. එයාට ඒ කාලේ මේවා විසඳන්න තාක්ෂණය තිබුණේ නැහැ. ඒත් මට හිතෙනවා ඔයාගේ 'Tech skills' එක්කයි, සීයාගේ පර්යේෂණ පත්‍රිකා එක්කයි අපිට මේක විසඳන්න පුළුවන් වෙයි කියලා."

කෝකිගේ මුහුණේ ජයග්‍රාහී සිනහවක් ඇඳුණි. ඔහු චාමි දෙස බලා හිස වැනුවේය. **"හරි මචං... මම ඉන්නවා. මේක මාරම ඇඩ්වෙන්චර් එකක් වෙනවා සිරාවටම!"**

එදින මුළු රාත්‍රියම ගෙවී ගියේ සිතියම සමඟිනි. කෝකි තම ස්මාර්ට් ජංගම දුරකථනයෙන් සිතියමේ ඉතා පැහැදිලි ඡායාරූප කිහිපයක් ගත්තේය. නිවසට පැමිණි පසු ඔහු තමාගේම පරිගණක පද්ධතිය පාවිච්චි කරමින් මේ දත්ත 'Cross-reference' කරන්නට පටන් ගත්තේය.

පසුදු අලුයම වන තෙක්ම කෝකි තම ලැප්ටොප් තිරය දෙස දෑස් අලවාගෙන සිටියේය. පැරණි ග්‍රන්ථ, ඓතිහාසික වාර්තා සහ ඩිජිටල්

සිතියම් සිය ගණනක් ඔහු පිරික්සුවේය. නමුත් සිතියමේ තිබූ ඇතැම් සංකේතවල අර්ථය තවමත් ඔහුට රහසක් විය. ඔහු තම හිස අල්ලා ගත්තේ දැඩි විඩාව සහ ව්‍යාකූලත්වය නිසාය.

"තවම කිසිම උත්තරයක් නැහැ..." ඔහු තමාටම මුමුණා ගත්තේය. මේ සිතියම වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ තමා සඟවාගෙන සිටින රහස එතරම් ලේසියෙන් හෙළි නොකරන බව ඔහුට වැටහෙන්නට විය. නමුත් ඒ අසීරු බවම කෝකිගේ සිතේ තිබූ නොසන්සුන් කුතුහලය තවත් වැඩි කළේය.

පරිච්ඡේදය #3:

ඩිජිටල් තිරය මත මැවුණු ශ්‍රී පාද අඩවිය

පසුදු උදෑසන පිළියන්දල කාර්යාලය වෙත චාමි පැමිණියේ දැඩි නොඉවසිල්ලකිනි. සර්වර් රූම් එකේ දොර විවෘත වනවාත් සමඟම ඔහු දුටුවේ තම මේසය අසලට වී සිටින කෝකිවයි. කෝකිගේ මුහුණ මඳක් මැලවී තිබිණි. ඔහුගේ දෑස් යට අඳුරු වී තිබුණේ මුළු රාත්‍රියක් පුරා කළ වෙහෙසකර පර්යේෂණය නිසා විය යුතුය.

"මොකද වුණේ කෝකි? මැප් එකේ ප්‍රගතියක් තියෙනවද?" චාමි ඇසුවේ තම බෑගය මේසය මත තබමිනි.

කෝකි දිගු සුසුමක් හෙළුවේය. **"කිසිම දෙයක් නැහැ මචං. මම පුළුවන් හැම දත්ත පද්ධතියක්ම පීරුවා. හැබැයි මේ මැප් එකේ තියෙන සලකුණු කිසිම තැනක රෙකෝඩ් වෙලා නැහැ. මට හිතෙන්නේ මම මේකෙන් පැරදුණා කියලා."**

කෝකි එසේ කීවද, ඔහුගේ හිතේ තිබූ ඒ 'IT පිස්සුව' ඔහුට නිකම් ඉන්න ඉඩ දුන්නේ නැත. දහවල් ආහාරය ගන්නා වේලාවේදී පවා ඔහු

සිටියේ තම ලැප්ටොප් තිරය දෙස බලාගෙනමය. අවසානයේ ඔහු තීරණය කළේ අවසාන උත්සාහය ලෙස **Google Maps** පාවිච්චි කිරීමටයි.

"mystery එකක් වැළලෙන්න දෙන්න බෑ..." කෝකි තමාටම මුමුණා ගත්තේය.

ඔහු ගූගල් සිතියම විවෘත කර ලංකාව දෙසට 'Zoom' කරන්නට විය. ඉන්පසු ඔහු තමා ළඟ තිබූ පෞරාණික සිතියමේ ඩිජිටල් පිටපත ගූගල් සිතියම මත 'Overlay' කරමින් සෙමෙන් ඒ දෙක ගලපන්නට උත්සාහ කළේය. මිනිත්තු කිහිපයක් ගත විය. එකවරම කෝකිගේ දෑස් දිලිසෙන්නට විය.

සිතියමේ තිබූ අමුතු කඳු ගැට සහ ගංගා මිටියාවත්, ගූගල් සිතියමේ තිබෙන භූගෝලීය පිහිටීම් සමඟ 100% ක් නිවැරදිව ගැලපෙන්නට විය. ලැප්ටොප් තිරය මත තිබූ 'Algorithm' එක එකවරම නිල් පැහැයෙන් බැබළෙමින් පණිවිඩයක් නිකුත් කළේය: **"MATCH FOUND"**.

"මචං... මේක සිරිපාදේ! ශ්‍රී පාද අඩවිය!" කෝකි කෑගැසුවේ මුළු ඔෆිස් එකම දෙවනත් කරමිනි.

විනාඩි කිහිපයකින් ඔහු චාමිට දුරකථන ඇමතුමක් ගත්තේය. **"චාමි! මම වැඩේ ගොඩ දැම්මා! මම දන්නවා මේ මැප් එකෙන් කොහෙටද යන්න ඕනේ කියලා. උඹ දැන්ම වරෙන්!"**

කාර්යාලයේදී දෙදෙනා හමුවන විට කෝකි සිටියේ දැඩි ජයග්‍රාහී හැඟීමකිනි. **"අපි දවස් ගාණක් මංමුළා වෙලා හිටියේ චාමි. ඒත් මේ මැප් එකේ තියෙන හැම ඉරක්ම ශ්‍රී පාද කඳු පන්තියට සම්බන්ධයි. මේ බලපන් මේ 'Alignment' එක..."**

චාමි තම මේසය මත තිබූ සිතියම දෙස බලා සිටියේ ගල් ගැසුණාක් මෙනි. ඔහුගේ සිතේ ඇඳුණේ මීදුමෙන් වැසුණු ශ්‍රී පාද කඳු මුදුනයි.

ඔහුගේ සීයා එදා ගියේ කොහේද, ඔහුට සොයාගත නොහැකි වූයේ කුමක්ද යන්න දැන් චාමිගේ හිතේ ප්‍රශ්නාර්ථයක් ලෙස ඉතිරි වී තිබිණි.

"ලබන සතියේ සිංහල අවුරුදු නිවාඩුව තියෙනවා," කෝකි තම සැලසුම ඉදිරිපත් කළේය. **"අපිට සතියක විතර ලොකු බ්‍රේක් එකක් හම්බවෙනවා. චාමි... අපි එහේ යමු. අපිම ගිහින් බලමු මොකක්ද මේ රහස කියලා."**

චාමි මඳක් කල්පනා කළේය. එය අවදානම් සහිත ගමනක් විය හැකිය. නමුත් වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ සැඟවුණු රහසක් තමා අතේ තිබියදී නිහඬව සිටීමට ඔහුට නොහැකිය.

"අපි යනවා!" චාමි ස්ථිර හඬින් පැවසීය. **"ලෝකයට සැඟවුණු මේ රහස හොයාගන්න මම එනවා. අපි ලබන සතියේ ගමන පටන් ගමු!"**

පරිච්ඡේදය #4:

අඩවිකන්ද බලා යන මාවත

පිළියන්දල උදෑසන හිරු රැස් වැටෙද්දී චාමි තම බෑගය අවසන් වරට පිරික්සා බැලුවේය. එහි ඇතුළත හයිකින් බූට්ස් යුගලක්, ප්‍රථමාධාර කට්ටලයක් සහ වතුර බෝතල් ඉතා පිළිවෙළට අසුරා තිබිණි. නමුත් ඒ සියල්ලටම වඩා වැදගත් වූ රහස, බෑගයේ පැති සාක්කුවක ඉතා සුරක්ෂිතව සඟවා තිබූ අර පැරණි සිතියමයි. එය අඩක් පමණ එළියට

පෙනෙමින් තිබුණේ, ඉදිරියට එන මහා අභියෝගයේ පෙර නිමිත්තක් ලෙසිනි.

"බඩු ඔක්කොම හරි නේද චාමි?" කෝකි ඇසුවේය. ඔහු සිටියේ ද ගමනට සරිලන සැහැල්ලු ඇඳුමකින් සැරසී, තීරණාත්මක මුහුණුවරකිනි.

චාමි තම නිවසේ ප්‍රධාන දෙරටුව අගුළු දැමුවේ දැඩි අධිෂ්ඨානයකිනි. පවතින සුවපහසු ජීවිතයෙන් මඳකට සමුදී, ඔවුන් දෙදෙනා දැන් පියමනින්නේ නොදන්නා ඉතිහාසයක රහස් සොයා යන්නටයි.

මහරගම බස් නැවතුම්පළේ තිබූ කලබලකාරී බව මැද, **'රත්නපුර'** පුවරුව ප්‍රදර්ශනය කළ බසයක් දෙසට ඔවුන් ගමන් කළහ. බසය තුළ වාඩි වී ජනේලයෙන් පිටත බලද්දී, කොළඹ නගරයේ කොන්ක්‍රීට් වනාන්තරය සෙමෙන් මැකී ගොස් ලස්සන හරිත වර්ණයෙන් පිරුණු වෙල්යායන් සහ මහා වෘක්ෂයන් මතු වන්නට විය.

"අපි යන්නේ අඩවිකන්දට..." චාමි පැවසුවේ කුරුවිට පුවරුව පසු කරද්දීය. **"එහේ මගේ පරණ යාළුවෙක් ඉන්නවා බුද්ධික කියලා. එයාගේ ගෙදර තමයි අපේ 'Base' එක."**

අඩවිකන්ද *යනු කුරුවිට නගරයේ සිට ඇතුළට වන්නට පිහිටි අතිශය සුන්දර, එහෙත් අභිරහස් පිරුණු ගමකි. ඉතිහාසඥයන් පවසන පරිදි, මේ ප්‍රදේශය අතීතයේ සිටම ශ්‍රී පාද කරුණා කරන බැතිමතුන්ගේ ප්‍රධාන මංසන්ධියක් වූ අතර, 'අඩවිකන්ද' යන නම සෑදී ඇත්තේ 'අඩවියක ඇති කන්ද' යන අර්ථයෙනි. ජනප්‍රවාදවලට අනුව, මේ අවට ඇති ගුහාවල රාවණා රජුගේ පර්යේෂණාගාර තිබූ බවත්, ඒවා තවමත් නොපෙනෙන බලවේගවලින් ආරක්ෂා වන බවත් ගැමියෝ විශ්වාස කරති.*

බසය වර්ණගල කඳු පන්ති අතරින් වංගු ගසමින් ඉහළට ඇදෙද්දී, ඈතින් ක්ෂිතිජයේ මීදුමෙන් වැසුණු මහා කඳු වැටි දර්ශනය වන්නට විය. එම කඳු පන්ති අතරේ කොතැනක හෝ අර සිතියමේ සඳහන් 'Cross mark' එක සඟවාගෙන සිටින බව දෙදෙනාම දැන සිටියහ.

"බුද්ධිකගේ ගෙදර තිබුණොත් අපිට ඕන වෙලාවක කැලේට ඇතුළු වෙන්න ලේසියි," චාමි කීවේය. **"ඒත් කෝකි, අපි පරිස්සම් වෙන්න ඕනේ. අඩවිකන්දට ඇතුළු වෙනවා කියන්නේ නිකන්ම හයිකින්**

එකක් නෙවෙයි, ඒක ඉතිහාසයේ සැඟවුණු අඳුරු රහසකට අත තැබීමක්."

බසය සෙමෙන් අඩවිකන්ද හන්දියට ළඟා වෙද්දී, ඒ අවට තිබූ දැවැන්ත තුරුලතාවලින් දැනුණේ අමුතුම සිසිලසකි. ඒ සිසිලසත් සමඟම, සිතියම තුළ සැඟවුණු අද්භූත බලය නැවතත් ක්‍රියාත්මක වන බවක් චාමිට හැඟෙන්නට විය. ගමන ආරම්භ වූවා පමණි.

පරිච්ඡේදය #5:

අඩවිකන්දේ සත්කාරය සහ අලුත් අරමුණ

පැය කිහිපයක වෙහෙසකර බස් ගමනකින් පසු, රත්නපුරයේ සිට ආ බසය **'අඩවිකන්ද'** හන්දියට සෙමෙන් ළඟා විය. බසයේ දොර විවෘත වනවාත් සමඟම ඇතුළට ගලා ආවේ කොළඹදී කිසිදු නොදැනුණු, තෙත් ගතියකින් යුත් පිරිසිදු මල් සුවඳ මුසු වූ සිසිල් වාතයකි. චාමි සහ කෝකි තම බරැති බෑග් කර තබාගෙන බසයෙන් බිමට බැස්සහ.

"අම්මෝ... ඒක නම් මාරම ප්‍රාණවත් සුළඟක්!" කෝකි තම දෑත් දෙපසට විහිදා ඇඟ මැලි කඩමින් පැවසීය. **"පිළියන්දල සර්වර් රූම් එකේ ඒසී එකට වඩා දහස් ගුණයකින් මේක වටිනවා."**

අඩවිකන්ද යනු පින්තාරු කළ සිතුවමක් වැනි ගමකි. පාරේ දෙපස තේ වතු, පුවක් ගස් සහ මහා දැවැන්ත වෘක්ෂයන්ගෙන් පිරී තිබිණි. ඈතින් පෙනෙන සිරිපා කඳු පන්තිය මීදුමෙන් වැසී අමුතුම ගුප්ත සුන්දරත්වයක් මවා පෑවේය. කුඩා දියපාරවල් ගල්කුළු මතින් ගලා යන හඬ නිහඬ පරිසරය අතරින් මියුරු සංගීතයක් මෙන් ඇසෙන්නට විය.

දෙදෙනා සෙමෙන් ඇවිද ගොස් බුද්ධිකගේ නිවස අසලට පැමිණියහ. එය ඉතා පැරණි, එහෙත් පිරිසිදු ලස්සන ගැමි නිවසකි. ඉස්තෝප්පුවේ සිටි බුද්ධික, චාමි සහ කෝකිව දුටු සැනින් හිනාවකින් මුව සරසාගෙන ඉදිරියට ආවේය.

"ආ... චාමි! කෝකි! වරෙල්ලා... වරෙල්ලා... මම බලාගෙනමයි හිටියේ උඹලා එනකන්," බුද්ධික සුහදශීලීව පැවසීය. **"හෙන මහන්සි පාටයි දෙන්නම. එන්න ඇතුළට ගිහින් පොඩ්ඩක් ඇඟ පත සෝදගන්න."**

ගැමි ආගන්තුක සත්කාරය එහි උපරිමයෙන්ම තිබිණි. බුද්ධිකගේ බිරිඳ ඔවුන් වෙනුවෙන් උණු උණු රතු කැකුළු බත්, පොල් සම්බෝලයක් සහ ගමේ ක්‍රමයට පිසින ලද මඤ්ඤොක්කා ව්‍යංජනයක් පිළියෙළ කර තිබුණාය. ඒ කෑමවල තිබූ සැබෑ දේශීය රසය, නගරයේ හෝටල්වල කෑමවලට කිසිසේත්ම සම කළ නොහැකි විය.

කෑමෙන් පසු මඳ වෙලාවක් විවේක ගත් ඔවුන්, පසුදා උදෑසනම ගමන ආරම්භ කිරීමට සැලසුම් කළහ. නිවසේ සාලයේ තිබූ විශාල ලී මේසය මත කෝකි තම ලැප්ටොප් එක සහ ශ්‍රී පාද අඩවියේ භූගෝලීය සිතියමක් දිග හැරියේය. උදෑසන හිරු රැස් ජනේලයෙන් ඇතුළට වැටී සිතියම ආලෝකවත් කළේය.

"චාමි, මම මැප් එක ඇනලයිස් කළා," කෝකි ඉතා උද්යෝගයෙන් පැවසීය. **"අපිට තියෙන ලොකුම අභියෝගය තමයි මේ සිතියමේ තියෙන 'Point' එකට යන පාර හොයාගන්න එක. මම හිතන්නේ අපි 'ශ්‍රී පාද - කුරුවිට එරත්න' මාර්ගයෙන් තමයි ගමන පටන් ගන්න ඕනේ. ඒක තමයි කැලේ මැදට යන්න තියෙන හොඳම පාර."**

චාමි තම සීයාගේ පැරණි සිතියම සහ කෝකිගේ නවීන සිතියම සසඳ බැලුවේය. **"ඔව් කෝකි, වර්ණගල ඇල්ල පහුවුණාට පස්සේ තමයි සැබෑ ගවේෂණය පටන් ගන්නේ. එතනින් පස්සේ අපි යන්න ඕනේ**

රජ මාවතේ නෙවෙයි, මේ සිතියමේ පෙන්වන රහස් අඩිපාරවල් දිගේ."

"වැඩේ ලේසි වෙන්නේ නැහැ මචං," කෝකි සිතියමේ තිබූ ඝන කැලෑ ප්‍රදේශයක් පෙන්වමින් කීවේය. **"හැබැයි අපි ළඟ තියෙන ටෙක්නොලොජි එකයි, උඹේ මේ මැප් එකයි තියෙනකන් අපිට වරදින්නේ නැහැ."**

දෙදෙනාම එකිනෙකා දෙස බලා සිනාසුණහ. වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ සැඟවුණු රහසක් අබියස ඔවුන් සිටින බව දැන් ඔවුන්ට සහතිකය. බුද්ධිකගේ නිවසේ වූ නිහඬතාවය මකා දමමින්, මීළඟ මහා වික්‍රමයේ සැලසුම් සෙමෙන් දිග හැරෙන්නට විය.

පරිච්ඡේදය #6:

පුරාණ රජ මාවතේ පියසටහන්

පසුදා අලුයම අඩවිකන්ද අවදි වූයේ මීදුමෙන් නැහැවුණු අපූර්ව සුන්දරත්වයකිනි. කඳු මුදුන් අතරින් හිරු රැස් එබී බලද්දී, තේ වතු මත රැඳුණු පිනි බිඳු දියමන්ති කැට මෙන් බැබළෙන්නට විය. කුරුල්ලන්ගේ ගී නාදය මුළු ගමම අවදි කරද්දී, බුද්ධිකගේ නිවසේ මුළුතැන්ගෙයින් නැවුම්ව තැම්බූ බත් සහ බැදපු කරවල සුවඳ විහිදෙන්නට විය.

"මේවා උඹලා දෙන්නට ගමන මැදදී කන්න. කැලේ ඇතුළේ කඩවල් නැහැනේ," බුද්ධික පවසමින්, කෙසෙල් කොළවල ඔතන ලද බත් මුල් දෙකක් සහ වතුර බෝතල් කිහිපයක් චාමිගේ සහ කෝකිගේ බෑග්වලට ඇතුළු කළේය.

ඔවුන් තිදෙනා සෙමෙන් අඩවිකන්දේ සිට කුරුවිට-එරත්න පාරේ ආරම්භක ස්ථානය දෙසට පියනැගුහ. *මේ මාවත ඉතිහාසයේ හැඳින්වෙන්නේ 'අඩවි මාවත' ලෙසයි. නිශ්ශංකමල්ල රජු සහ පළමුවන විජයබාහු රජු වැනි ශ්‍රේෂ්ඨ පාලකයන් සිරිපා කරුණා කිරීමට භාවිත කළේ මේ දුෂ්කර එහෙත් අතිශය රමණීය මාවතයි.*

අඩිපාර පටන් ගන්නා තැනට පැමිණි විට, බුද්ධික මඳකට නතර විය. ඔහු චාමි දෙස බැලුවේ සැකයෙන් සහ කුතුහලයෙනි. **"චාමි... මට එක දෙයක් කියපන්. උඹලා මේ යන්නේ නිකන්ම සිරිපා වඳින්න නෙවෙයි නේද? මම දැක්කා උඹලා අර පරණ මැප් එකක් අල්ලගෙන රෑ තිස්සේ මොනවා හරි කරනවා. මොකක්ද මේ කරන්න හදන්නේ?"**

චාමි මඳ සිනහවක් පෑවේය. **"බුද්ධික, මේක මගේ සීයා අවුරුදු ගාණක් තිස්සේ හොයපු රහසක්. මටත් තාම හරියටම කියන්න බැහැ මේක කෙළවර වෙන්නේ කොහෙන්ද කියලා. හැබැයි අපි මේ යන්නේ ලංකාවේ ඉතිහාසයේ සැඟවුණු පැත්තක් හොයාගෙන."**

බුද්ධික චාමිගේ උරහිසට අතක් තැබුවේය. **"පරිස්සමෙන් පලියල්ලා. මේ කැලේ ගස් වැල්වලටත් ඇස් තියෙනවා. ඉතිහාසය අවුස්සන කොට හරිම කල්පනාවෙන් කරන්න ඕනේ."**

බුද්ධිකගෙන් සමුගත් චාමි සහ කෝකි, නිල වශයෙන්ම 'පුරාණ රජ මාවතට' පය තැබූහ. ඔවුන්ගේ හයිකින් බූට්ස් යුගල පස් පාර මත

පතිත වන විට, ඔවුන්ට දැනුණේ මහා බරකි. ඒ බර මේ මාවතේ සැඟවුණු වසර දහස් ගණනක ඉතිහාසයයි.

පාර දෙපස ඇති මහා වෘක්ෂයන්ගේ මුල් පෘථිවිය මතුපිටට නෙරා අවුත් තිබුණේ, හරියට මහා සර්පයන් මෙන් අතිනත පටලවාගෙනය. ඒ මුල් අතරින් පෙරී එන හිරු රැස් මීදුම සමඟ මිශ්‍ර වී පරිසරයට අද්භූත, එහෙත් දිව්‍යමය ස්වරූපයක් එක් කළේය.

"බලපන් කෝකි... මේ ගස් දිහා," චාමි මිමිනුවේය. **"මේවා අපේ සීයලගේ කාලෙටත් වඩා පරණයි. මේවා අස්සේ අතීතයේ ඇවිදගෙන ගිය රජවරුන්ගේ, සේනාවල රහස් කොඳුරනවා වගේ දැනෙන්නේ නැද්ද?"**

කෝකි නිහඬව වටපිට බැලුවේය. ඔහුට දැනුණේ තමන් දෙදෙනා නිකන්ම කැලෑවක ඇවිදිනවාට වඩා, කාලාන්තරයක් තිස්සේ වසා තිබූ දොරටුවක් ඇරගෙන ඇතුළට යනවාක් මෙනි. පාරේ ඇති ගල් කුළු මත වැවුණු පාසි සහ දිය සෙවල පවා පවසන්නේ මේ මාවතේ ඇති අතීත අභිමානයයි.

ඔවුන් දැන් සෙමෙන් වර්ණගල ඇල්ල සහ ඉන් ඔබ්බට ඇති ඝන වනාන්තරය දෙසට ගමන් කරති. හැම පියවරකදීම සිතියමේ ඇති රහසට ඔවුන් තව තවත් ළං වන බව චාමිගේ හදගැස්ම ඔහුට පවසමින් තිබිණි.

පරිච්ඡේදය 7:
වර්ණගල අම්බලමේ අඳුරු සෙවනැලි

පැය එකහමාරක පමණ වෙහෙසකර ගමනකින් පසු පරිසරය මුළුමනින්ම වෙනස් විය. ඝන කැලෑව මැදින් වැටී තිබුණු අඩිපාර දැන් මඳක් ඉහළට විහිදෙයි. මහා වෘක්ෂයන්ගේ මුල් අතරින් පැන පැන, හති හලමින් ඉදිරියට ඇදුණු චාමි සහ කෝකිගේ ගතට මහා විඩාවක් දැනුණද, ඔවුන්ගේ සිතේ තිබූ කුතුහලය ඒ සියල්ල පරාජය කළේය.

"තව කොච්චර දුරද චාමි?" කෝකි ඇසුවේ තම නළලෙන් වැගිරෙන දඩිය පිසදමමිනි.

"දැන් කිට්ටු ඇති මචං... අර බලපන්!" චාමි ඈතින් පෙනෙන ගල් කුළක් මත වූ අළු පැහැති ගොඩනැගිල්ලක් දෙසට ඇඟිල්ල දිගු කළේය.

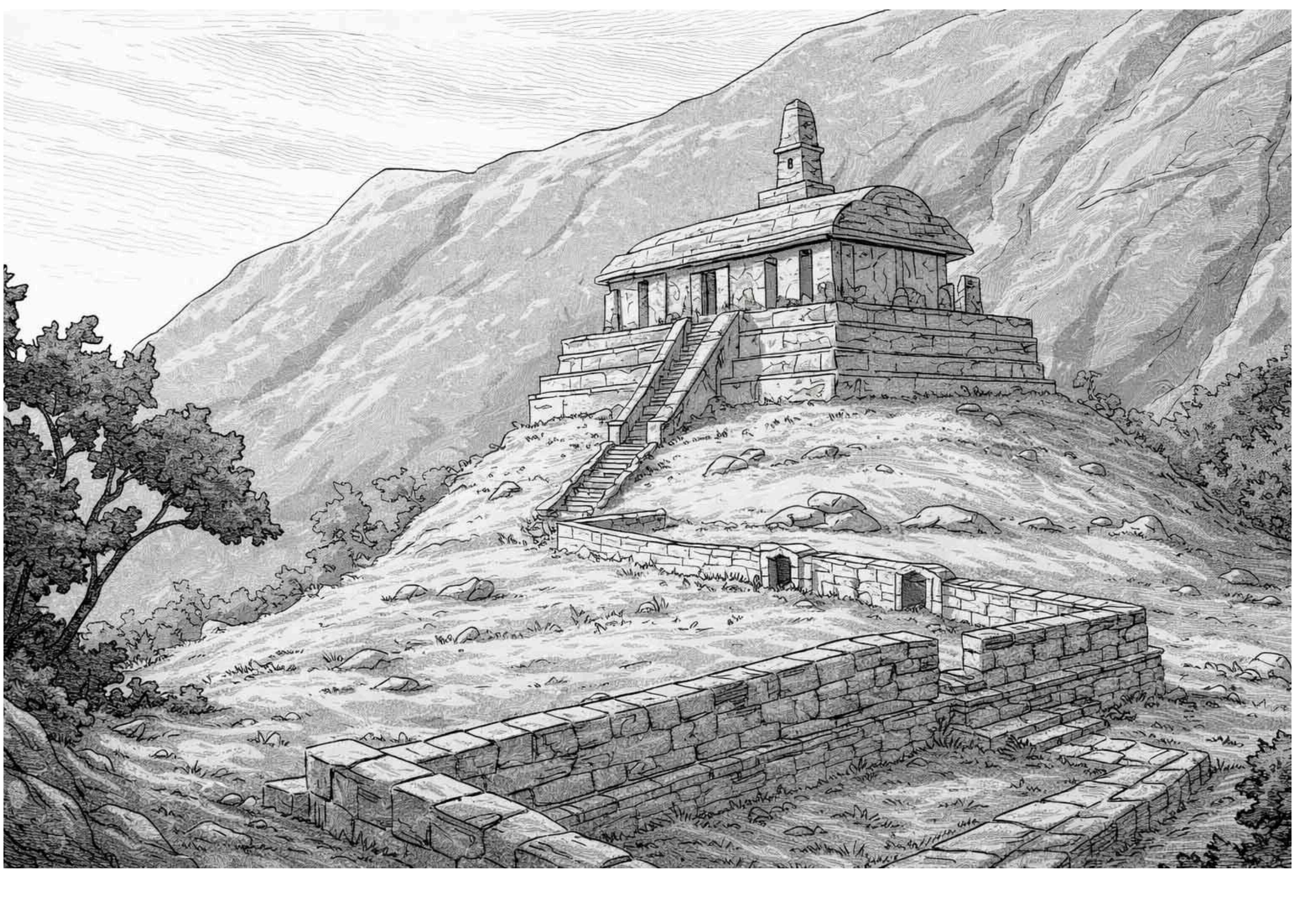

මීදුම් පටල අතරින් සෙමෙන් මතුවූයේ **වර්ණගල අම්බලමයි**. එය මහා කඳු පන්තිවලට මැදිව, හුදෙකලාව පිහිටි පෞරාණික ස්මාරකයක් මෙන් පෙනුණි. දිරාපත් වූ ගල් බිත්ති, පාසිවලින් වැසුණු වහලය සහ ඒ වටා ඇති ගුප්ත නිහඬතාවය නිසා ඒ දෙස බලන අයෙකුට අමුතුම තිගැස්මක් දැනෙයි. සාමාන්‍යයෙන් බැතිමතුන්ගෙන් පිරී පවතින මේ ස්ථානය අද අසාමාන්‍ය ලෙස පාළු වී තිබිණි.

අම්බලම දෙසට ළං වන විට දැඩි සීතලක් ඔවුන්ව වෙලා ගත්තේය. ඒ සීතල නිකන්ම කාලගුණික වෙනසක් නොව, කිසියම් අදෘශ්‍යමාන බලවේගයක් තමන්ව වට කරගන්නවාක් වැනි හැඟීමක් චාමිට ඇති කළේය. කිසිදු කුරුල්ලෙකුගේ හඬක් හෝ කොළයක් සෙලවෙන හඬක්වත් එතන ඇසුණේ නැත. මීදුම සෙමෙන් අම්බලම වටා කරකැවෙමින් තිබුණේ එය ලෝකයෙන් වෙන් කළ රහස් තෝතැන්නක් මෙනි.

"මේකේ තියෙන්නේ පුදුම නිහඬතාවයක්නේ," කෝකි මිමිනුවේය. ඔහුගේ හඬ පවා ඒ නිහඬතාවය තුළ ප්‍රෙතිනාද දුන්නේය.

වර්ණගල අම්බලම යනු වසර සිය ගණනක් පැරණි එකකි. රජ කාලයේ සිටම සිරිපා වඳින්නට යන සංචාරකයන්ට රාත්‍රිය ගත කිරීමට සාදන ලද මේ අම්බලම්, හුදෙක් ගොඩනැගිලි පමණක් නොවේ. ඒවා දහස් ගණන් මිනිසුන්ගේ විඩාව, යාච්ඤාව සහ ඇතැම් විට අභිරහස් මරණවලට පවා සාක්ෂි දැරූ ස්ථානයන්ය. විශේෂයෙන්ම වර්ණගල ප්‍රදේශය අතීතයේදී යක්ෂ ගෝත්‍රිකයන්ගේ බලකොටුවක් ලෙසද ජනප්‍රවාදවල හැඳින්වේ.

දෙදෙනා සෙමෙන් අම්බලම තුළට පිය නැගූහ. ඇතුළත වූයේ අඳුරු සහ මළානික ආලෝකයකි. ගල් බිත්තිවලින් පිටවූයේ පෞරාණික, හඳුනාගත නොහැකි ගන්ධයකි. බිත්ති මත වැටී ඇති දිගු සෙවනැලි, ඒ තුළ කලින් සිටි මිනිසුන්ගේ ආත්මයන් මෙන් ඔවුන් දෙස බලා සිටිනවාක් මෙන් දැනුණි.

"චාමි... අර බලපන්," කෝකි පෙන්වූයේ අම්බලමේ එක් කොනක තිබූ ගල් පුවරුවකි. ඒ මත සිතියමේ තිබූ සලකුණට සමාන වූ ඉතා කුඩා රූපයක් කොටා තිබිණි.

චාමි තම බෑගයෙන් පරණ සිතියම එළියට ගත්තේය. සිතියම අම්බලමේ සීතල වාතයට විවෘත වනවාත් සමඟම, එහි ඇති ඉරි සියුම් ලෙස දිලිසෙන්නට පටන් ගත්තේය. ඔවුන් දැන් සිටින්නේ නිවැරදි මාර්ගයේය. නමුත් මේ අම්බලමේ ඇති නිහඬතාවය පවසන්නේ, මීළඟට ඔවුන්ට මුහුණ දීමට සිදුවන දේ එතරම් සුබදායක නොවන බවයි.

පරිච්ඡේදය #8:

අම්බලමේ අදිසි අමුත්තා

වර්ණගල අම්බලමේ ගල් බිත්ති අතර රැඳුණු සීතල දැන් ඇඟ ඇතුළටම කාවදින්නට පටන් ගෙන ඇත. චාමි සහ කෝකි අම්බලමේ ගල් පොළොව මත වාඩි වී තම ලැප්ටොප් තිරයත්, පෞරාණික සිතියමත් එකිනෙකාට ගලපන්නට දැඩි උත්සාහයක නිරත වූහ. කෝකිගේ ජංගම දුරකථනයේ ෆ්ලෑෂ් ආලෝකය සිතියම මත පතිත වෙද්දී, එහි තිබූ රූප සටහන් අමුතුම ආකාරයකට දිස් විය.

"තාමත් මට මේක මැච් කරන්න බැහැ චාමි," කෝකි පැවසුවේ දැඩි කලකිරීමකිනි. ඔහුගේ කටහඬ අම්බලමේ හිස් අවකාශය තුළ ප්‍රතිරාව දුන්නේය. **"අපි ආපු පාරයි, මේ සිතියමේ තියෙන 'Cryptic**

markings' (ගුප්ත සලකුණු) අතරයි කිසිම සම්බන්ධයක් පේන්න නැහැ. මේවා කොහෙවත් නැති පාරවල් වගයක්නේ!"

කෝකි තම හිස කසමින් සිතියම දෙස තවදුරටත් බලා සිටියේය. එකවරම ඔහුගේ දෑස් අසාමාන්‍ය ලෙස විසල් විය. සිතියමේ එක් කොනක තිබූ තරුවක හැඩැති සලකුණක්, අම්බලමේ බිත්තියේ තිබූ කුඩා සිදුරකින් වැටුණු ආලෝක ධාරාවට හසු වෙද්දී එය පණ ඇති දෙයක් මෙන් දිලිසෙනු ඔහු දුටුවේය.

"වාමි... පොඩ්ඩක් ඉන්න!" කෝකි එකවරම ගල් ගැසුණේය. ඔහුගේ ශරීරය තද විය.

ඔවුන් දෙදෙනාම අම්බලමේ සිටියේ තනිවම බව ඔවුනට සහතික විය. නමුත්, කෝකිගේ දෑස් සිතියමෙන් ඉවතට ගොස් අම්බලමේ අඳුරු කොනක් දෙසට යොමු වෙද්දී, ඔහුගේ හදවතේ වේගය වැඩි විය.

අම්බලමේ ඈත කෙළවරේ, ගල් බිත්තියට හේත්තු වී ඉතාම නිහඬව මහලු මිනිසෙක් වාඩි වී සිටියේය. ඔහු කොයි වෙලාවේ එහි පැමිණියේදැයි දෙදෙනාගෙන් කිසිවෙකුත් දැන සිටියේ නැත. ඒ මහලු මිනිසාගේ සුදු පැහැති රැවුල සහ ඔහුගේ ශරීරය වටා තිබූ අළු පැහැති වස්ත්‍රය නිසා ඔහු අම්බලමේ ගල් බිත්තිවලටම මුසු වී ඇති බවක් පෙනුණි. ඔහුගේ මුහුණේ තිබුණේ කිසිවකට නොසැලෙන, ගැඹුරු සාමකාමී බවකි.

'අපි මෙච්චර වෙලා මෙතන හිටියේ තනිවම නේද? මෙයා කලින් හිටියද? නැත්නම් එකපාරටම පෑදුණාද?' කෝකිගේ සිතේ බිය මුසු ප්‍රශ්නයක් මතු විය.

මහලු මිනිසා කිසිදු හැලහොල්මනක් නැතිව නිහඬව බලා සිටියේය. ඔහුගේ දෑස් තුළින් පෙනුණේ සාමාන්‍ය මිනිසෙකුට වඩා ඔබ්බට ගිය, වසර සිය ගණනක අත්දැකීම් ඇති ප්‍රබල බැල්මකි.

චාමි සහ කෝකි එකිනෙකා දෙස බැලුවේ සැකයෙනි. ඔවුන්ගේ සහජ බුද්ධිය පවසමින් තිබුණේ මෙය අහඹු සිදුවීමක් නොවන බවයි. මේ අද්භූත අඩවියේ තනිවම සිටින මේ මිනිසා, සිතියමේ රහස දන්නා කෙනෙකු විය හැකිද?

"චාමි... අපි එයා එක්ක කතා කරලා බලමුද?" කෝකි ඉතාමත් හෙමින් කොඳුරා ඇසුවේය.

"පරිස්සමෙන්," චාමි මිමිනුවේය. ඔවුන් දෙදෙනා සෙමෙන් අසුනින් නැගිට ඒ අද්භූත මහලු මිනිසා දෙසට පිය නැගුවේ, තමන් මෙතෙක් ගමන් කළ ලෝකයෙන් වෙනස් වූ, නොදන්නා මානයකට ඇතුළු වන බව දැනෙද්දීය.

පරිච්ඡේදය #9:

සිතියම නොබලන දෑස්

අම්බලමේ අඳුරු කෙළවරේ සිටි මහලු මිනිසා සෙමෙන් තම හිස ඔසවා චාමි සහ කෝකි දෙස බැලුවේය. ඔහුගේ දෑස්වල තිබුණේ වචනයෙන් විස්තර කළ නොහැකි තරම් ගැඹුරු සහ අණ දෙන සුලු, එහෙත් කරුණාවන්ත බැල්මකි. ඒ බැල්ම හමුවේ චාමි සහ කෝකි මඳකට ගල් ගැසී බලා සිටියහ.

"පින්වත් පුත්‍රයෙනි... ඔබ සොයන්නේ කුමක්ද?" මහලු මිනිසාගේ හඬ අම්බලමේ ගල් බිත්ති අතර රැව් දුන්නේය. ඒ හඬ මහලු වුවත්, එහි කිසියම් අද්භූත ශක්තියක් ගැබ්ව තිබිණි.

චාමි මඳක් පසුබට විය. සාමාන්‍යයෙන් ඕනෑම ප්‍රශ්නයකට තාර්කික පිළිතුරු දෙන ඔහුට, මේ මිනිසා ඉදිරියේ වචන ගළපා ගැනීම අපහසු

විය. **'මේ මනුස්සයා මාරම වෙනස්... එයා මෙතන ඉන්නේ නිකන්ම නෙවෙයි,'** චාමි තම සිතින් මුමුණා ගත්තේය. ඔහුට දැනුණේ තමන් ඉදිරියේ සිටින්නේ මේ යුගයට අයිති නැති කෙනෙකු බවයි.

චාමි සෙමෙන් කෝකිට වැලමිටෙන් ඇන්නුවේය. ඒ **"මැප් එක පෙන්වන්න"** යන අදහසිනි. කෝකි මඳක් වෙව්ලන දෑතින්, පරණ පාර්ච්මන්ට් සිතියම මහලු මිනිසා දෙසට දිගු කළේය.

"අපිට මීට දවස් කිහිපයකට කලින් මේ මැප් එක හම්බවුණා," කෝකි ගොත ගසමින් පැහැදිලි කරන්නට විය. **"හැබැයි මේකේ තියෙන සලකුණු අපිට තේරෙන්නේ නැහැ. අපි මේ අඩවියට ආවේ මේ රහස විසඳගන්න පුළුවන්ද කියලා බලන්න."**

කෝකි සිතියම මහලු මිනිසාගේ මුහුණ අසලටම ගෙන ගියේය. නමුත් පුදුමයකි! ඒ මහලු මිනිසා සිතියම දෙස බැලුවේවත් නැත. ඒ වෙනුවට ඔහු මඳ සිනහවක් මුවඟට නංවාගෙන, චාමි සහ කෝකිගේ දෑස් දෙසම බලා සිටියේය. ඒ බැල්ම හරියට ඔවුන්ගේ මනස ඇතුළේ ඇති සිතුවිලි කියවනවාක් මෙනි.

සිතියම කියවීමට ඔහුට දෑස් අවශ්‍ය නොවීය. ඔහු සිනාසුණේ හරියට සිතියමේ අන්තර්ගතය පමණක් නොව, එය ඔවුන් අතට පත් වූ ආකාරයත්, ඔවුන්ගේ ඊළඟ පියවරත් ඔහු කලින්ම දැන සිටියාක් මෙනි.

"සිතියම තියෙන්නේ කඩදාසියේ නෙවෙයි පුතේ... ඒක තියෙන්නේ ඔබ යන මාවතේ," මහලු මිනිසා රහසින් මෙන් පැවසීය.

පරිච්ඡේදය #11:

අවුරුදු දෙදහසක අනාවැකිය

වර්ණාගල අම්බලම ඇතුළේ තිබුණු නිහඬතාවය බිඳී ගියේ මහලු මිනිසාගේ ගම්භීර හඬිනි. ඔහුගේ කටහඬ අම්බලමේ ගල් බිත්තිවල වදිනවා වෙනුවට, මුළු කඳු පන්තියම දෙවනත් කරමින් ප්‍රෝංකාර දෙන බවක් චාමිට හැඟිණි. ඔහුගේ සිරුර වටා වූ රන්වන් ආලෝකය දැන් වඩාත් තීව්‍ර වී ඇත.

"ඔබට අද මේ ස්ථානය සොයාගත නොහැකියි පුත්‍රයෙනි," ඔහු පැවසුවේ චාමි සහ කෝකිගේ දෑස් දෙස ස්ථිර බැල්මක් හෙළමිනි.

චාමි සහ කෝකි එකිනෙකා දෙස බැලුවේ අදහාගත නොහැකි විස්මයෙනි. **"ඒ කියන්නේ... මේ සිතියම වැරදිද?"** කෝකි ගොත ගසමින් ඇසුවේය.

"නැත. සිතියම නිවැරදියි. නමුත් ඒ ස්ථානය දර්ශනය වන්නේ අවුරුදු දෙදහසකට වරක් උදවන සුවිශේෂී පුන් පොහෝ දිනක පමණයි. ඒ දවස උදවන තෙක් ඔබට රැඳී සිටීමට සිදුවේවි."

අවුරුදු දෙදහසකට වරක්? චාමිගේ හදවත මොහොතකට නතර විය. මෙය ඉතිහාසයෙන් වසන් කරන ලද, තාරකා විද්‍යාවට පවා හසු නොවුණු විශ්වීය රහසකි. මහලු මිනිසා සෙමෙන් නැගිට සිටියේය. දැන් ඔහුගේ ස්වරූපය වඩාත් ප්‍රභාමත්ය, වඩාත් දේවමය ස්වරූපයක් ගනී.

"එම ශුද්ධ වූ පෝය රාත්‍රියේදී, සමනල කන්ද අඩවියේ සැඟවුණු ඒ දොරටුව විවෘත වේවි. එය මනුෂ්‍ය ඇසකට දැකිය හැක්කේ දිව්‍යමය අවසරයක් ලැබුණහොත් පමණයි. ඔබ දෙදෙනා මේ ගමනට තේරී පත් වුණේ අහම්බයකින් නොවෙයි, එය දේව කැමැත්තයි."

මහලු මිනිසාගේ වචන චාමිගේ කොඳු ඇට පෙළ දිගේ සීතලක් මෙන් ගලා ගියේය. **'දෛවය?'** චාමි තමාගෙන්ම අසා ගත්තේය. මෙතෙක් තමන් කළේ හුදෙක් සිතියමක් සෙවීමක් නොව, දෛවය විසින් පවරන ලද මෙහෙවරක් ඉටු කිරීමක් බව ඔහුට වැටහිණි.

නමුත් ඒ සමඟම මහලු මිනිසා සිතියමේ එක් ස්ථානයක් පෙන්වමින් දැඩි අනතුරු ඇඟවීමක් කළේය. ඔහුගේ මෘදු හඬ දැන් දැඩි වී ඇත.

"හොඳින් මතක තබා ගන්න... ඔබ එහි ඇතුළු වූ පසු, දින පහක් ඇතුළත ආපසු පැමිණිය යුතුයි. දින පහ ඉක්මවා ගියහොත් ඒ රහස් මාවත සදහටම වැසී යනු ඇති. එවිට ඔබ ඒ අද්භූත ලෝකය තුළ සදහටම අතරමං වේවි."

මුළු අම්බලම පුරාම බරැති නිහඬතාවයක් පැතිරිණි. දින පහක කාල සීමාව සහ සදහටම අතුරුදන් වීමේ අවදානම ඔවුන්ගේ මනස තුළ "Heavy fog" (ඝන මීදුමක්) මෙන් තැන්පත් විය. කෝකි කෙළ උගුරක් ගිල ගත්තේය. මෙය දැන් නිකන්ම "Adventure" එකක් නොවේ. මෙය ජීවිතයත් මරණයත් අතර සටනකි.

"අපි සූදානම්," චාමි අවසානයේ ස්ථිර හඬින් පැවසීය. භීතිය මැද වුවද, තම රුධිරයේ ඇති ගවේෂණාත්මක උද්යෝගය ඔහුට ශක්තියක් විය.

පරිච්ඡේදය #12:

මීදුම අතර මැකුණු රූපය

වර්ණාගල අම්බලම තුළ තිබූ වාතය එකවරම තද වන්නට විය. මහලු මිනිසා තම අවසාන අනාවැකිය ප්‍රකාශ කළේය. **"මතක තබා ගන්න... ඒ පෝය උදාවීමට තව ඇත්තේ හරියටම දින දෙකක් පමණයි."**

දින දෙකක්! චාමිගේ දෑත් මිට මෙලවිණි. කෝකිට හුස්ම ගැනීමට පවා අමතක විය. තමන්ට ඇති කාලය ඉතාම සීමිත බව වැටහෙද්දී ඔවුන් දෙදෙනාම තුෂ්නිම්භූතව බලා සිටියහ. තත්පර කිහිපයකට පසු, තමන් ඉදිරියේ සිටින ඒ මහා බලවේගයට ගෞරවය දැක්වීම සඳහා දෙදෙනාම එකවර ගැඹුරු ලෙස හිස නමා ආචාර කළහ. ඔවුන් ඉදිරියේ තිබූ පැරණි සිතියම දැන් නිකන්ම කොළයක් නොව, දිව්‍යමය එළියෙන් බැබළෙන පූජනීය වස්තුවක් මෙන් දිස් විය.

"අපි යනවා," චාමි ස්ථිර හඬින් පැවසීය.

ඔවුන් දෙදෙනා අම්බලමෙන් පිටතට යාමට හැරුණහ. තම කර මත ඇති බෑග්වල බරට වඩා, තම කර මත පැටවුණු දෛවයේ බර ඔවුන්ට තදින්ම දැනෙන්නට විය. නමුත්, අම්බලමේ දෙරටුවෙන් පියවර කිහිපයක් ඉදිරියට තබද්දී කෝකිට අමුතුම හැඟීමක් දැනුණි. ඔහුගේ හදවත වේගයෙන් ගැහෙන්නට විය. මොකක් හෝ දෙයක් අඩුවක් ඇති බව ඔහුට දැනුණි.

කෝකි එකවරම නැවතුණේය. **"චාමි... පොඩ්ඩක් ඉන්න,"** ඔහු පවසා ආපසු අම්බලම දෙසට හැරුණේය.

ඔහු දුටු දෙයින් කෝකිගේ මුළු සිරුරම අයිස් මෙන් සීතල විය. මීට තත්පර කිහිපයකට පෙර මහලු මිනිසා වාඩි වී සිටි ස්ථානය දැන් මුළුමනින්ම හිස්ය! එහි ඉතිරිව තිබුණේ සෙමින් පාවී යන මීදුම් වලාවක් පමණි. අම්බලමේ ගල් බිත්ති පෙර පරිදිම ගුප්ත නිහඬතාවයකින් වෙළී තිබුණි.

"එයා... එයා අතුරුදන් වෙලා!" කෝකි කෑගැසුවේ බියෙනි. **"චාමි, එයා එතන නැහැ!"**

චාමි ද දිව ඇවිත් අම්බලම දෙස බැලුවේය. කිසිදු හෝඩුවාවක් නැත. මිනිසෙකුට එතරම් ඉක්මනින් එතැනින් ඉවත් විය නොහැකිය. තමන් මෙතෙක් කතා කළේ, තමන්ට මඟ පෙන්වූයේ ශ්‍රී පාද අඩවියට අධිපති **සමන් දෙවි හාමුදුරුවන්** බව ඔවුන්ට පසක් විය.

"මේක සාමාන්‍ය ගමනක් නෙවෙයි කෝකි," චාමි පැවසුවේ මහත් භක්තියෙනි. **"අපිව තෝරාගෙන ඉවරයි. දැන් ආපහු හැරීමක් නැහැ."**

දෙදෙනාම එකිනෙකා දෙස බැලුවේ අලුත් අධිෂ්ඨානයකිනි. අම්බලමෙන් පිටතට පිය නගන විට ඔවුන්ගේ ගමන වේගවත් විය. දවස් දෙකකින් උදාවන ඒ අද්භූත පෝය රාත්‍රිය සඳහා ඔවුන් සූදානම් විය යුතුය. මීදුම අතරින් මැකුණු ඒ රූපය ඔවුන්ට ලබා දුන්නේ මහා බලයක් සහ ඊටත් වඩා විශාල වගකීමකි.

පරිච්ඡේදය #13:

දෙදහස් වසරක පෝය උදාව

වර්ණගල අම්බලමේ සිට ආපසු එන ගමන පුරාම චාමි සහ කෝකි සිටියේ දැඩි කල්පනාවකය. බැස යන හිරුගේ රන්වන් රැස් කැලෑවේ ගස් අතරින් වැටී දිගු සෙවනැලි මවද්දී, මුළු පරිසරයම ඔවුන්ගේ නිහඬතාවයට සාක්ෂි දැරීය.

"මට තාමත් අදහාගන්න බැහැ මචං... එතන ඇත්තටම මොකක්ද වුණේ කියලා," කෝකි ඉතා හෙමින් මිමිනුවේය. ඔහුගේ හඬෙහි තිබුණේ තවමත් නොමැකුණු තිගැස්මකි.

දවස් දෙකකට පසු, බුද්ධිකගේ නිවසේ කුඩා මේසය වටා වාඩි වී ඔවුන් තම අත්දැකීම විස්තර කරද්දී බුද්ධික අසා සිටියේ ගල් ගැසුණාක් මෙනි. **"අවුරුදු දෙදහසකට වරක් එන පෝයක්?"** බුද්ධික රහසින් මෙන් ඇසුවේය. **"ඒක ඇත්තටම විශ්මිතයි. මේ වගේ දෙයක් ගැන මම අහලවත් නැහැ. චාමි, උඹලා මේ අත තියලා තියෙන්නේ ලේසි දේකට නෙවෙයි."**

සාලයේ තිබූ ලාම්පු එළිය මැද පැරණි සිතියම දෙස බලද්දී දෙදෙනාටම තේරුම් ගියේ තම ගමනේ බරපතළකමයි. මෙය හුදෙක් සිතියමක් පසුපස යාමක් නොව, තමන්ට හිමි දෛවෝපගත කැඳවීමකි.

අවසානයේ ඒ මහා පෝය දිනය උදා විය.

අඩවිකන්දට ඉහළින් අහස එදා වෙනදාට වඩා වෙනස් ස්වරූපයක් ගත්තේය. හිරු උදාවන විට අහසේ තිබුණේ දිව්‍යමය ගතියක් මුසු වූ අමුතුම රන්වන් පැහැයකි. චාමි සහ කෝකි තම බෑග් ඉතා සූක්ෂම ලෙස පිරික්සා බැලූහ. ෆ්ලෑෂ් ලයිට්, පිහි, සහ අවශ්‍ය කෑම බීම සියල්ල ඔවුන් සූදානම් කර ගත්තේ අද රාත්‍රියේ සිදුවන ඒ මහා පෙරළියට මුහුණ දීමටයි.

"ඔක්කොම හරි නේද චාමි? අද රෑ තමයි හැමදේම තීරණය වෙන්නේ," කෝකි පැවසුවේ තීරණාත්මක බැල්මකිනි.

ඔවුන් නිවසින් පිටත් වීමට සූදානම් වෙද්දී බුද්ධික දොරකඩ අසලට පැමිණියේය. ඔහුගේ මුහුණේ තිබුණේ තම මිතුරන් ගැන ඇති අභිමානයත්, ඒ වගේම නොපෙනෙන බියකුත් මිශ්‍ර වූ හැඟීමකි. **"පරිස්සමෙන් පලියල්ලා මල්ලිලා... දෙවි පිහිටයි උඹලට,"** බුද්ධික ඔවුන්ට ආශීර්වාද කළේය.

චාමි සහ කෝකි නැවතත් ඝන වනාන්තරයට ඇතුළු වූහ. මහලු මිනිසා දුන් උපදෙස් අනුව ඉතා නිවැරදි මාවතේ ඔවුන් පිය නැගුවේ

කිසිදු පමාවකින් තොරවයි. උදෑසන හිරු රැස් කැලෑවේ අඳුරු කොන් ආලෝකවත් කරද්දී, ඔවුන්ගේ මනස අනාගතය පිළිබඳ කුතුහලයෙන් සහ නොසන්සුන්කමෙන් පිරී තිබුණි. මේ මාවත ඔවුන්ව රැගෙන යන්නේ කොහේටද?

නොයිඳුල් කැලෑවේ දැවැන්ත රුක් ලතාවන් අතරින් රහස් මාවත සොයා යන චාමි සහ කෝකිගේ සැබෑ වික්‍රමය දැන් ආරම්භ වී හමාරය.

පරිච්ඡේදය #14:

සඳගලතැන්නේ හුදෙකලාව

පැය හතරක වෙහෙසකර ගමනකින් පසු චාමි සහ කෝකි සිටියේ සිරිපා අඩවියේ හදවත බඳු ඝන වනාන්තරයේය. දැන් අඩිපාරවල් නැත; ඇත්තේ මහා වෘක්ෂයන් සහ පයට පෑගෙන වියළි කොළ රොඩු පමණි. හිරු මුදුන් වෙද්දී වනාන්තරයේ තෙතමනයත් සමඟ එන දැඩි රස්නය ඔවුන්ගේ ගත වෙහෙසට පත් කළේය.

"තව කොච්චර යන්න තියෙනවද මචං?" කෝකි ඇසුවේ දඩිය පිසදමමිනි.

"සිතියමට අනුව අපි දැන් ඒ තැනට කිට්ටුයි," චාමි අවට සෝදිසි කරමින් පැවසීය.

කැලෑවේ පොළොව මතුපිට කෘමීන්ගේ හඬත්, ඈතින් ඇසෙන වන සතුන්ගේ ශබ්දත් නිසා පරිසරයේ තිබුණේ හඳුනාගත නොහැකි බර ගතියකි. චාමිට දැනුණේ මුළු පරිසරයම කිසියම් මහා සිදුවීමකට සූදානම් වන බවකි. **"කෝකි... මෙතන මාරම නිහඬයි නේද? නිකන් මේ පොළොව මොකක් හරි රහසක් දන්නවා වගේ දැනෙන්නේ නැද්ද?"**

අවසානයේ ඔවුන් එක්තරා විවෘත තැනකට ළඟා වූහ. ඒ මහා වන මැද පිහිටි **සඳගලතැන්නයි**.

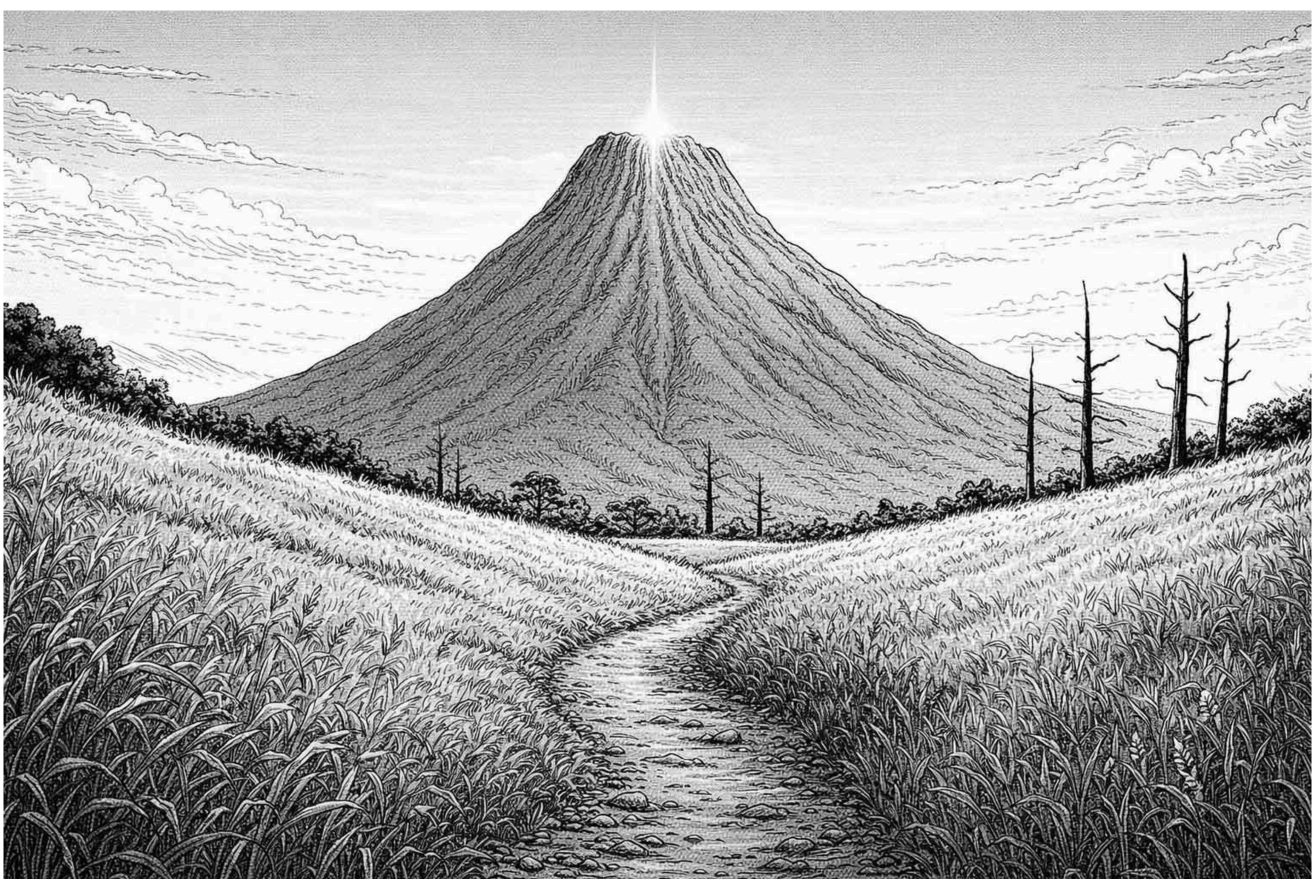

(Sandagalathenna) කියන්නේ ශ්‍රී පාද අඩවියේ තියෙන හරිම ගුප්ත, ඒ වගේම ඓතිහාසික තැනක්.

සඳගලතැන්න ගැන කියනවා නම්, ජනප්‍රවාදවල සඳහන් වෙන්නේ බුදුරජාණන් වහන්සේ සිරිපා සටහන තැබීමට වැඩම කළ අවස්ථාවේ දිව්‍යලෝකයේ සිට පැමිණි දෙවිවරුන් රැඳී සිටි ස්ථානයක් විදිහටයි. තවත් කතාවක කියවෙන්නේ රාවණා රජුගේ දඬුමොණරය ගොඩබැස්වූ එක් ස්ථානයක් මේ අසල ඇති බවයි.

නමුත් ඔවුන් දුටු දෙයින් චාමි දැඩි ලෙස කලකිරීමට පත් විය. **"කෝකි, මොකක්ද මේ? මෙතන මුකුත් නැහැනේ! නිකන්ම තැන්නක් විතරයි."**

සඳගලතැන්න යනු ගල් තලාවලින් පිරි, වන සතුන් ගැවසෙන තැනක් වුවද එහි කිසිදු ගොඩනැගිල්ලක් හෝ රහස් දෙරටුවක් පෙනෙන්නට තිබුණේ නැත. එය සාමාන්‍ය කැලෑබද ප්‍රදේශයක් පමණක් ලෙස දිස් විය.

එහෙත් කෝකි කලබල වූයේ නැත. ඔහු අහස දෙස බලා ඉතාම සන්සුන්ව සිනාසුණේය. **"ඉවසන්න චාමි. මහලු මිනිසා කිව්වේ පෝය හඳ පායනකොට ඒක දර්ශනය වෙයි කියලා. අපි බලන් ඉමු."**

පැය ගණනාවක් ගත විය. බටහිර අහසින් හිරු සෙමින් බැස යද්දී, රන්වන් රැස් මාලාවන් අතරින් අඳුර ගලා ආවේය. වනාන්තරයේ සෙවනැලි දිගු වී, අවසානයේ මුළු තැන්නම අඳුරු සහ නිහඬ මීදුම් පටලයකින් වැසී ගියේය.

තත්පරයෙන් තත්පරය කාලය ගෙවී යද්දී, සඳගලතැන්නේ ඇති වූයේ අමුතුම සීතලකි. චාමි සහ කෝකි ඒ මහා අඳුර මැද එකිනෙකාට නොපෙනෙන තරම් හුදෙකලා වූහ. ඔවුන් බලා සිටියේ එකම එක

දෙයක් දෙසය. ඒ, අවුරුදු දෙදහසකට වරක් උදාවන ඒ මහා රහස දරාගෙන නැගෙනහිර ක්ෂිතිජයෙන් මතු වන පෝය හඳ දෙසය.

පරිසරය එන්න එන්නම අද්භූත විය. අහසේ තරු මාලාවන් පවා වෙනදාට වඩා දීප්තිමත් බවක් චාමිට හැඟුණි. දැන් සියල්ල සූදානම්ය. දෙවයේ හෝරාව උදා වීමට ඇත්තේ තවත් නිමේෂයක් පමණි.

පරිච්ඡේදය #15:

රාවණා අඩවියේ රහස් දොරටුව

සඳගලතැන්න වසාගෙන තිබූ මළානික අඳුර එකවරම දෙදරුම් කෑවේය. ඈතින් දිස් වූ කුඩා ආලෝක බින්දුවක් ක්ෂණයකින් ප්‍රසාරණය වෙමින්, මුළු වනාන්තරයම දවල් කාලයේ මෙන් ආලෝකවත් කරන්නට විය.

'වූම්...' යන ගම්භීර හඬක් සමඟින් අවකාශය කම්පනය විය. චාමි සහ කෝකි වාඩි වී සිටි තැනින් විසි වී යන තරම් ප්‍රබල ශක්තියක් ඒ ආලෝකය සමඟ මුසු වී තිබිණි. ඔවුන්ගේ මුහුණු ඒ අද්භූත ආලෝකයෙන් නැහැවී ගිය අතර, දෑස් අදහාගත නොහැකි විස්මයකින් පිරී ගියේය.

"මොකක්ද ඒ වුණේ?" කෝකි කෑගැසුවේ තම දෑස් ආවරණය කරගනිමිනි.

ඔවුන් ඉදිරියේ තිබූ වාතය සෙමෙන් දියවී යනවාක් මෙන් පෙනුණි. යථාර්ථය විකෘති වෙමින්, කිසියම් අදෘශ්‍යමාන බලවේගයකින් අවකාශය ඇඹරී ගියේය. ආලෝක ධාරාවන් අතරින් යෝධ ව්‍යුහයක් සෙමෙන් මතු වන්නට විය. එය නිකන්ම ගොඩනැගිල්ලක් නොව, පදර්ථයෙන් තොර ශක්ති විශේෂයකින් නිර්මාණය වූවක් බව පෙනුණි.

අහසේ රජ කළ දෙදහස් වසරක පෝය හඳ, තම සම්පූර්ණ තේජසින් යුතුව ඒ අද්භූත ව්‍යුහය මතට ආලෝකය පතිත කළේය. දැන් ඔවුන් ඉදිරියේ ඇත්තේ අති දැවැන්ත, අහස උසට විහිදුණු දොරටුවකි. එය පුරාණ සලකුණුවලින් පිරී තිබූ අතර, රන්වන් සහ නිල් පැහැති ශක්ති රේඛාවන් ඒ මතින් ගලා ගියේය. මනුෂ්‍ය වර්ගයාගෙන් වසර දහස් ගණනක් සැඟව තිබූ දොරටුවක්, මේ තරුණයන් දෙදෙනා ඉදිරියේ විවෘත වී ඇත.

"මේක... මේක මොකක්ද චාමි?" කෝකි ඇසුවේ වෙව්ලන හඬිනි.

චාමිගේ දෑස් ඒ දොරටුව මත තිබූ සලකුණු වෙත යොමු විය. ඔහුගේ සිතට එකවරම අතීත ජනප්‍රවාදයක් සිහි විය. සීයා පවසා තිබූ, පොත්පත්වල කියවා තිබූ, ලංකාවම සොයන ඒ මහා අබිරහස...

'මේ... මේ රාවණා රජුගේ රහස් ගුහාවට යන දොරටුවද?' චාමිගේ සිතට ඒ සිතුවිල්ල එද්දී ඔහුගේ කොඳු ඇට පෙළ දිගේ විදුලි වේගයෙන් ශක්තියක් ගලා ගියේය.

ඔවුන් දැන් සිටින්නේ ඉතිහාසය සහ මිථ්‍යාව අතර සීමා මායිමකය. ඒ දොරටුවෙන් එහා පස ඇත්තේ කුමක්ද? රාවණා රජුගේ තාක්ෂණයද? නැත්නම් ලෝකයට හෙළි නොවුණු මහා බලයක්ද? ඔවුන්ගේ සැබෑ ගවේෂණය දැන් ඇරඹුණා පමණි.

පරිච්ඡේදය #16:
මානයන් අතර අතරමං වීම

"යමු චාමි! මේක තමයි අපිට ලැබුණු හොඳම අවස්ථාව!" කෝකිගේ හඬ හදිසියෙන් වගේම පාලනය කරගත නොහැකි උද්යෝගයකින් පිරී තිබුණි. ඒ දිදුලන දෙරටුව තුළින් ඕනෑම මොහොතක පැනීමට ඔහු සූදනමින් සිටියේය.

නමුත් චාමි මඳක් පැකිළුණි. ඒ දැවැන්ත දෙරටුව කිසියම් ජීවමාන වස්තුවක් මෙන් රිද්මයානුකූලව ස්පන්දනය විය. එයින් පිටවන ශබ්ද සාමාන්‍ය ඒවා නොවීය - ඒවා යාන්ත්‍රික හෝ ස්වාභාවික හඬවල් නොව, මිනිස් අවබෝධයට එහා ගිය, මින් පෙර කිසිදු අසා නැති අද්භූත භාෂාවක කොඳුරන්නක් බඳු විය. අමුතු කම්පනයන් සහ මෙලොවට අයිති නැති ආලෝක රටාවන් කියාපෑවේ එහි කිසියම් පැරණි ජීවයක සලකුණක් ඇති බවයි. හදවත තුළ බියක් මතු වුවද, චාමිට ආපසු හැරී යා නොහැක. තම සීයාගේ සිහිනයත්, රාවණා රජුගේ රහස් පිළිබඳ කුතුහලයත් ඔහුව ඉදිරියටම තල්ලු කළේය.

දෙදෙනා එකිනෙකා දෙස බැලූහ. ඒ මොහොතේ වචනවලට වඩා ගැඹුරු විශ්වාසයක් ඔවුන් අතර හුවමාරු විය. තම ජීවිත සදහටම වෙනස් කරන පියවරක් තැබීමට යන බව ඔවුන් දෙදෙනාම දැන සිටියහ.

"එකයි... දෙකයි... තුනයි!"

දෙදෙනාම එක්වරම ඒ විස්මයජනක ආලෝකය තුළට පිය නැගූහ. ඔවුන්ගේ ශරීර ඒ ශක්තිය සමඟ මුසු වී විනිවිද පෙනෙන

ස්වභාවයකට පත්වන බවක් දැනුණි. නිමේෂයකින් ඒ දීප්තිමත් ආලෝක ධාරාව ඔවුන්ව ගිලගත්තේය.

වූෂ්...!

ඔවුන් ඇතුළු වූ සැණින් දැවැන්ත දෙරටුව මහා හඬක් නංවමින් වැසී ගියේය. සඳගලතැන්නේ මීට මොහොතකට පෙර එතැන තිබූ ඒ දැවැන්ත නිර්මාණය, ඝන වනාන්තරය සහ වැල් පටලැවුණු ගස් පමණක් ඉතිරි කරමින් අතුරුදන් විය. එය හරියට කිසිදක එතැන නොතිබුණාක් මෙනි.

නමුත් චාමි සහ කෝකි දැන් ඒ ලෝකයේ නොවීය.

ඇසිපිය හෙළන සැණින් සියල්ල වෙනස් වී තිබුණි. ඔවුන්ගේ ලෝකයේ වේලාව මධ්‍යම රාත්‍රියට ආසන්න වුවද, මෙහි අහස තද දම් සහ දීප්තිමත් නිල් පැහැයෙන් බැබළෙමින් තිබුණේ නිම නොවන සන්ධ්‍යා කාලයක් මෙනි. අමුතු දීප්තිමත් වස්තූන් තරු මෙන් අහසේ පාවෙමින් අමුතුම ආලෝකයක් විහිදුවයි. ගස්වැල් පවා සියුම් ආලෝකයක් නිකුත් කළ අතර, ඒවායේ කොළ පවා පණ ඇතිවාක් මෙන් හෙමින් ස්පන්දනය විය. ඔවුන් පය ගසා සිටි පොළොව මින් පෙර කිසිද දැක නැති එකකි - එහි වූ අමුතු ගල් පවා රිද්මයානුකූලව බැබළෙමින් කිසියම් හඬක් නිකුත් කළේය.

"**චාමි... අපි මේ කොහේද ඉන්නේ?**" අවට පෙනෙන අද්භූත දසුන් දෙස බියෙන් හා පුදුමයෙන් බලමින් කෝකි වෙවුලන හඬින් ඇසුවේය.

ඔවුන් දැන් සිටින්නේ කාලයට සහ අවකාශයට එහා ගිය රාජ්‍යයකයි - ඉතිහාසයෙන් වැළලී ගිය, රාවණා රජුගේ සැඟවුණු රාජධානිය තුළයි. ඔවුන්ගේ සැබෑ ගමන දැන් ආරම්භ වී හමාරය. කාලය වේගයෙන්

ගෙවී යයි; මෙහි රහස් අනාවරණය කර ගැනීමට ඔවුන්ට ඉතිරිව ඇත්තේ දින පහක් පමණි.

පරිච්ඡේදය #17:

දිලිසෙන සිතියම සහ අදිසි දෑස්

ඒ අද්භූත ලෝකයේ මලානික සන්ධ්‍යා ආලෝකය මැද චාමි සහ කෝකි තවමත් සිටියේ මංමුළා වූවන් මෙනි. අවට ඇති ගස් වැල්වලින් නිකුත් වන අමුතු සුවඳත්, වරින් වර ඇසෙන ඡේංකාරයනුත් නිසා ඔවුන්ගේ සිතේ තිබූ බිය දෙගුණ විය.

"චාමි... උඹට දැනෙනවද ඒක?" කෝකි ඉතා හෙමින් මිමිනුවේ අවට ඇති අමුතු ශාක පත්‍ර දෙස සැකයෙන් බලමිනි. **"කවුරු හරි අපි දිහා බලාගෙන ඉන්නවා වගේ... හරියට අපි තනිවෙලා නැහැ වගේ දැනෙන්නේ."**

ඇත්තෙන්ම, ඝන පඳුරු අතරින් ඉතා සියුම් ආලෝක බින්දු දෙකක් මොහොතකට දිලිසී මැකී ගියේය. එය සතෙකුගේ දෑස්ද නැත්නම් මේ අඩවියේ මුරකරුවෙකුද? චාමි වටපිට බැලුවේ තම හදවතේ වේගය පාලනය කර ගැනීමට උත්සාහ කරමිනි.

කෝකි වහාම තම බෑගයෙන් පැරණි සිතියම එළියට ගත්තේය. ඔහු තම ෆ්ලෑෂ් ලයිට් එළිය ඒ මතට යොමු කළ සැණින් පුදුමයක් සිදු විය! සිතියමේ තිබූ අඳුරු රේඛා එකින් එක පණ ලබා, ඉතා සියුම් නිල් පැහැති ආලෝකයකින් බැබළෙන්නට විය.

"චාමි! මේ බලපන්!" කෝකි උද්යෝගයෙන් කෑගැසුවේය. **"අපි මේ ඇවිදගෙන ඉන්න පාරයි, මැප් එකේ තියෙන පාරයි දැන් එකට මැච් වෙනවා!"**

සිතියම දැන් නිකන්ම පරණ කොළයක් නොවේ; එය ඔවුන් යන මාවත තථ්‍ය කාලීනව (Real-time) පෙන්වන මඟ පෙන්වන්නෙකු බවට පත්ව තිබිණි. චාමි ඒ දෙස බැලුවේ ගෞරවය මුසු භක්තියකිනි.

"මේක අහම්බයක් නෙවෙයි කෝකි... මේක දෛවය," චාමි පැවසුවේ හුස්ම පවා අමතක කරමිනි. **"මේ මැප් එක අපිව කොහේට හරි අරන් යනවා."**

සිතියමේ මඟ පෙන්වීම ඔස්සේ ඔවුන් ඉදිරියට ඇදුණාහ. ඔවුන් ඉදිරියට යන විට ඒ අමුතු ලෝකයේ සුන්දරත්වය තවත් වැඩි විය. අහස උසට විහිදුණු දැවැන්ත කඳු පන්ති, මීදුම අතරින් මතුවන දියඇලි සහ පිරිසිදු මරකත පැහැති ජලය පිරුණු විල් ඔවුන්ව මවිතයට පත් කළේය. මුළු වනාන්තරයම කිසියම් ගුප්ත නාදයකින් (Otherworldly hum) පිරී තිබිණි.

නමුත් ඒ සුන්දරත්වය පිටුපස ඇති අබිරහස සහ අනතුර ඔවුන් හොඳින් දැන සිටියහ. ඔවුන්ගේ සැබෑ ඉලක්කය දැන් ළඟය. සිතියමේ දිදුලන රේඛාව පෙන්වන්නේ රාවණා රජුගේ මහා බලය සැඟවූ ඒ ස්ථානයටයි.

පරිච්ඡේදය #18:

රුදුරු දඩයක්කාරයා සහ අඳුරු ගුහාව

දිදුලන සිතියම මත සලකුණු කර තිබූ පළමු ස්ථානය වෙත ළඟා වීමට චාමි සහ කෝකි මහත් වෙහෙසක් දැරූහ. අමුතු ආලෝකයන් විහිදුවන ශාක පත්‍ර අතරින් යන විට, වරින් වර ඇසෙන රුදුරු හූ හඬවල් ඔවුන්ගේ ලොමු දැහැගන්වන්නට විය. **"මැප් එකේ තියෙන විදිහට අපි දැන් ඒ තැනට කිට්ටුයි,"** කෝකි සිතියම දෙස බලමින් ස්ථිර හඬින් පැවසීය.

නමුත් ඔවුන්ගේ ඒ ස්ථිර බව තත්පරයකින් දියවී ගියේය.

'ගොරර්ර්...'

අඳුරු සෙවනැලි අතරින් මතු වූයේ අති දැවැන්ත, බිහිසුණු පෙනුමක් ඇති සතෙකි. එහි ඇස්වලින් පිටවුණු රතු පැහැති දීප්තියත්, දිගු නියපොතුත් පෙනෙන විට චාමිගේ සිරුර වෙව්ලන්නට විය. ඒ සාමාන්‍ය සතෙකු නොවේ; රාවණා අඩවියේ රහස් රකින රුදුරු මුරකරුවෙකි.

"දුවපන් කෝකි!" චාමි කෑගැසුවේය.

සතා එකවරම ඔවුන් දෙසට පැන යෝධ නියපොතුවලින් පහර දුන්නේය. චාමි සහ කෝකි මාරයාගෙන් බේරී ගල් පර්වත සහ මුල් අතරින් දිව යන්නට වූහ. ඔවුන්ගේ හදවත් මිටියකින් තලන්නාක් මෙන් ගැහෙන්නට විය. සතාගේ බරැති පියවර හඬ ඔවුන්ගේ පසුපසින්ම ඇසුණි.

දුවන්නට දුවන්නට කකුල්වල මස්පිඬු දැවෙනවාක් මෙන් වේදනාවක් දැනුණද, ඔවුන් නැවතුණේ නැත. දහඩියෙන් සහ මීදුමෙන් තෙත් වූ

ඔවුන්ගේ හුස්ම රැලි සීතල වාතයට මුසු විය. **"මේකා නම් අපිව අතහරින්නේ නැහැ!"** කෝකි හති දමමින් කෑගැසුවේය.

නමුත්, පුදුමයකට මෙන්, එක්තරා සීමාවකට පසු ඒ බිහිසුණු සතා එකවරම අඳුර අතරට අතුරුදන් විය. චාමි සහ කෝකි දණහිස් මත අත් තබාගෙන හති අරින්නට වූහ. **"ගියා... ඌ ගියා..."** චාමි අමාරුවෙන් පැවසීය.

අඩවිකන්දේ මේ රහස් ලෝකයේ රාත්‍රිය අතිශය සීතල විය. වෙහෙස සහ සීතල නිසා ඔවුන්ගේ සිරුරු ගැහෙන්නට විය. ඈතින් පෙනුණු අඳුරු ගල් ගුහාවක් ඔවුන්ට ආරක්ෂිත තෝතැන්නක් මෙන් දිස් විය. **"අර ගුහාව! ඉක්මනට යමු!"** කෝකි ඇඟිල්ල දිගු කරමින් පැවසීය.

දෙදෙනාම ගුහාව ඇතුළට වැටී හති අරින්නට වූහ. එහි වූ පුරාණ ගල් බිත්තිවලින් දැනුණු සීතල ආරක්ෂාවක් මෙන් ඔවුන්ට දැනුණි. නිහඬතාවය රජ කළ ගුහාව ඇතුළත සිට චාමි සහ කෝකි එකිනෙකා දෙස බැලුවේ බිය මුසු බැල්මකිනි.

"කෝකි... මේ ලෝකය අපි හිතපු දේට වඩා ගොඩක් භයානකයි," චාමි මිමිනුවේය. **"අපි දන්න කිසිම දෙයක් මෙහෙට අදාළ නැහැ."**

සැබෑ අනතුර දැන් ඔවුන් වට කර හමාරය. ඉදිරි දින හතර තුළ ඔවුන්ට කුමන අභියෝගවලට මුහුණ දීමට සිදුවෙයිද?

පරිච්ඡේදය #19:

පුෂ්පක විමානයේ පුනරාගමනය

රුදුරු සතාගෙන් බේරී, සීතල ගුහාවක රැය පහන් කළ චාමි සහ කෝකි නැවතත් තම ගමන ආරම්භ කළහ. ඒ අද්භූත ලෝකයේ මීදුම අතරින් සිතියමේ ආලෝකය ඔවුන්ව තව තවත් ගැඹුරට කැඳවාගෙන ගියේය. ඔවුන්ගේ හදවත්වල තිබුණේ කුතුහලයත්, නොසන්සුන් බවත් මුසු වූ හැඟීමකි. මනුෂ්‍ය බුද්ධියට හසු නොවන මොකක් හෝ දෙයක් ඉදිරියේ ඇති බව ඔවුන්ට ඉවෙන් මෙන් දැනුණි.

එක්වරම ඔවුන් පිවිසියේ අති විශාල තැන්නකටය. එහි දුටු දෙයින් චාමි සහ කෝකි දෙදෙනාම ගල් ගැසුණහ.

"දෙවියනේ... ඒ මොකක්ද ඒ?" චාමිගේ මුවින් වචන පිටවුණේ ගොත ගසමිනි.

ඈතින් පෙනුණේ අහස උසට විහිදුණු, අතිශය සංකීර්ණ සහ දැවැන්ත නිර්මාණයකි. එය නිකන්ම ගොඩනැගිල්ලක් නොවේ. එහි තිබුණේ පුරාණ හෙළ කැටයම් කලාව සහ මේ ලෝකයට අයිති නැති අති දියුණු තාක්ෂණයක (Alien tech) මාරක සංකලනයකි. එහි විශාලත්වය කොතරම්ද යත්, චාමි සහ කෝකි ඒ ඉදිරියේ කුහුඹුවන් දෙදෙනෙකු මෙන් දිස් විය. එහි ලෝහමය බඳ මතින් රන්වන් සහ නිල් පැහැති ශක්ති ධාරාවන් නිහඬව ගලා යමින් තිබුණි.

"මම... මම දන්නවා මේ මොකක්ද කියලා!" කෝකිගේ දෑස් දිලිසෙන්නට විය. ඔහුගේ මනසට අකුණු සැරයක් වැදුණාක් මෙන් ඉතිහාස කතාවල එන ඒ මහා යානය සිහි විය. **"චාමි... මේක තමයි... මේක තමයි පුෂ්පක විමානය!"**

"පුෂ්පක විමානය? රාවණා රජුගේ අහස් යානයද?" චාමි ඇසුවේ තම දෑස් අදහාගත නොහැකිවය. **"ඒ කියන්නේ ඒ පුරාවෘත්තය ඇත්තක්ද?"**

පුරාවෘත්තවලට අනුව, පුෂ්පක විමානය යනු රාවණා රජු සතු වූ, සිතුවිලිවල වේගයෙන් ගමන් කළ හැකි අසමසම ගුවන් යානයකි. රාම-රාවණා යුද්ධයෙන් පසු එහි අනාගතය ඉතිහාසයේ වැලි තලාවෙන් වැසී ගිය අතර, එය මෙතෙක් කල් සැඟව තිබුණේ මේ අද්භූත මානය තුළය.

චාමි සහ කෝකි දැන් සිටින්නේ ඒ මහා යානය අබියසයි. රාවණා රජුගේ මහා බලය සහ තාක්ෂණය නැවතත් ලෝකයට හෙළි කිරීමට කාලය එළඹ ඇත. නමුත් ඒ යානය ඇතුළත ඇති රහස් මොනවාද? එහි පාලක පුවරුව (Control panel) ක්‍රියාත්මක කිරීමට මේ IT වැඩ්ඩෝ දෙන්නට හැකි වෙයිද?

පරිච්ඡේදය #20:

අහස් යානයේ අභිරහස් කැටයම්

චාමි සහ කෝකි ඉතා සෙමින්, ගෞරවපූර්වකව පුෂ්පක විමානය දෙසට පිය නැගූහ. ඈතින් පෙනුණාට වඩා එහි සුන්දරත්වය සමීපයේදී දස ගුණයකින් වැඩි විය. රන්වන් පැහැති සැකිල්ල මත ඔබ්බවා තිබූ මහාර්ඝ මැණික් ගල්, මේ අමුතු ලෝකයේ මළානික ආලෝකය හමුවේ වුවද දිලිසෙමින් තිබුණි.

"ළඟට ආවම තමයි මේකේ නියම තත්ත්වය පේන්නේ... මේක හිතාගන්න බැරි තරම් විශ්මිතයි," කෝකි හුස්ම පවා අමතක කර පවසන්නට විය.

කෝකිට දැන් තම කුතුහලය පාලනය කරගත නොහැකිය. ඔහු වෙව්ලන දෑතින් තම බෑගයේ තිබූ ස්මාර්ට් ජංගම දුරකථනය එළියට ගත්තේය. වසර දහස් ගණනක් සැඟව තිබූ මේ මහා නිර්මාණය ලෝකයට පෙන්වීමට ඔහුට අවශ්‍ය විය. **'ක්ලික්!'** ඔහු එක දිගට ඡායාරූප ගැනීමට පටන් ගත්තේය. නමුත් ඒ පින්තූරවලට මෙහි ඇති සැබෑ ගාම්භීරත්වය හසු කරගත හැකිද යන්න සැකයකි.

චාමිගේ අවධානය යොමු වූයේ යානයේ පියාපත් දෙසටය. අලංකාර ලෙස නමා තිබූ ඒ පියාපත් මත අමුතුම අක්ෂර මාලාවක් කැටයම් කර තිබුණි. ඒවා සිංහල හෝ අප දන්නා කිසිදු භාෂාවකට සමාන නැත.

"මේ අකුරු... මේවා නිකන් 'Lost language' එකක් වගේ. මේවා ඇතුළේ මොන වගේ දැනුමක් සැඟවිලා ඇතිද?" චාමි මවිතයෙන් ඇසුවේය.

"මේක කොහොම හදපු එකක්ද චාමි?" කෝකි ඇසුවේ යානයේ යෝධ ප්‍රමාණය දෙස බලමිනි. **"මේකේ 'Engineering' එක මේ ලෝකෙට අයිති නැහැ වගේ."**

ඇත්තෙන්ම පුරාවෘත්තවලට අනුව පුෂ්පක විමානය යනු හුදෙක් වාහනයක් පමණක් නොවේ; එය සිතුවිලි මගින් පාලනය කළ හැකි, දහස් ගණනක සේනාවකට ඉඩකඩ ඇති, සහ මාරක ආයුධවලින් සමන්විත වූ මහා බලගතු යානයකි.

- ***මනෝවේගී ගමන:*** *සිතුවිලි මෙහෙයවීමෙන් පමණක් ඕනෑම දුරක් ක්ෂණයකින් යා හැකි වීම.*
- ***දැවැන්ත ඉඩකඩ:*** *මුළු මහත් සේනාවකටම නවාතැන් ගත හැකි කාමර රැසක් තිබීම.*
- ***දේවමය ආයුධ:*** *සතුරා විනාශ කිරීමට අවශ්‍ය ඕනෑම ආයුධයක් රියදුරාගේ කැමැත්ත පරිදි නිපදවා ගැනීමේ හැකියාව.*

චාමි සහ කෝකි දැන් සිටින්නේ ඒ මහා තාක්ෂණයේ දෙරකඩයි. මේ යානය ඇතුළට යාමට මඟක් ඔවුන්ට සොයාගත හැකි වෙයිද?

පරිච්ඡේදය #21:
විමනය තුළ ගත කළ අසිරිමත් රැය

පුෂ්පක විමානයේ බඳ මත තිබූ අද්භූත සලකුණක් ස්පර්ශ වෙද්දී, කිසිදු හඬක් නැතිව එහි එක් කොටසක් පහතට විවෘත විය. එය හරියට අමුත්තන් පිළිගන්නා රන්වන් මාවතක් මෙනි. චාමි සහ කෝකි මඳක් පසුබට වුවද, තම කුතුහලය පාලනය කරගත නොහැකිව ඒ තුළට පිය නැගූහ.

"චාමි... ඇත්තටම අපි මේක ඇතුළට යන්නද හදන්නේ?" කෝකි ඇසුවේ දෑස් ලොකු කරගනිමිනි.

යානය ඇතුළත දර්ශනය ඔවුන්ව තවත් මවිතයට පත් කළේය. වසර දහස් ගණනක් පැරණි වුවද, එහි ඇතුළත අද දින නිර්මාණය කළාක් මෙන් ඉතා පිරිසිදුව සහ අලුත් ස්වරූපයෙන් තිබුණි. බිත්ති පුරා විහිදුණු සියුම් කැටයම් අතරින් කිසිදු ලාම්පුවක් නැතිව අද්භූත ආලෝකයක් විහිදෙමින් තිබිණි.

"අදහන්නත් බැහැ කෝකි... මේක හරියට කාලය නතර වුණු තැනක් වගේ," චාමි මිමිනුවේය.

එදින රාත්‍රියේ ඔවුන් විමනයේ එක් කුටීරයක තම නවාතැන සකසා ගත්හ. සුවපහසු නිදන බෑග් එළාගෙන, තමන් සතු වූ සීමිත කෑම වේල බෙදාගන්නා අතරතුර ඔවුන්ගේ කතාව වූයේ මේ විශ්මිත නිර්මාණය ගැනය. සිතියම ඔවුන් අසලම තිබුණේ තවමත් අවසන් නොවූ තම ගමන සිහිපත් කරමිනි. **"හිතපන් චාමි... මේකේ කලින් ගමන් කරපු රජවරු, සෙන්පතියෝ මොන වගේ දේවල් දකින්න ඇතිද?"** කෝකි ඇසුවේ කල්පනාවකට වැටෙමිනි.

සඳගලතැන්නේ අහසේ පෝය හඳ බැබළෙද්දී, පුෂ්පක විමානය රන්වන් ආලෝකයකින් දිදුලන්නට විය. පිටතින් බලන අයෙකුට එය පෙනෙන්නේ අහසින් වැටුණු තාරකාවක් මෙනි. නමුත් ඒ තාරකාව ඇතුළත, මේ යුගයේ තරුණයන් දෙදෙනෙකු ඉතිහාසයේ දැවැන්තම රහස දරාගෙන විවේක ගනිමින් සිටියහ.

යානය තුළ තිබූ අද්භූත ආරක්ෂිත හැඟීම නිසා චාමි සහ කෝකිට සුව නින්දක් ලැබුණි. ඔවුන් දැන් හුදු ගවේෂකයන් පමණක් නොවේ; ඔවුන් ඉතිහාසයේ කොටස්කරුවන් වී හමාරය. අලුත් දිනක හිරු රැස් විමනයේ බඳ මත පතිත වෙද්දී, ඔවුන්ගේ ගමනේ තවත් තීරණාත්මක පියවරක් තැබීමට කාලය එළඹ තිබුණි.

රාවණාගේ අහස් රිය තුළ ගත කළ ඒ අසිරිමත් රැය ඔවුන්ගේ මනසට අලුත් ශක්තියක් සහ අධිෂ්ඨානයක් ලබා දී තිබිණි

පරිච්ඡේදය #22:

මීදුමෙන් වැසුණු අද්භූත නිමවුම

පුෂ්පක විමනයෙන් සමුගත් චාමි සහ කෝකි, නව දිනක අලුත් බලාපොරොත්තු ඇතිව ගමන ඇරඹූහ. රාවණා අඩවියේ උදෑසන හිරු රැස් යානයේ රන්වන් බඳ මත පතිත වෙද්දී, එය තවමත් දිස්වුණේ අතීතයේ සිට පැමිණි මහා බලවතෙකු මෙනි. **"පළවෙනි රහස හෙළි කරගත්තා. දැන් තියෙන්නේ ඊළඟ එක,"** චාමි ස්ථිර හඬින් පැවසුවේ තම බෑගය උරහිසට දමාගනිමිනි.

ඔවුන් දැන් ගමන් කරන්නේ අහස උසට විහිදුණු කඳු මුදුන් අතරිනි. වලාකුළු මුහුදක් මෙන් ඔවුන්ගේ පයට පහළින් පාවෙමින් තිබිණි. **"අපි දැන් ඉන්නේ ලෝකයටත් ඉහළින් වගේ චාමි,"** කෝකි පැවසුවේ තම සිතියම දෙස බලමිනි. **"සිතියමට අනුව දෙවැනි තැන තියෙන්නේ මේ කඳු පන්තිය ඇතුළේ."**

පැය ගණනාවක් පුරා ඔවුන් කඳු බෑවුම් සහ අමුතු ශාක පඳුරු අතරින් ගමන් කළහ. වෙහෙස ඔවුන්ගේ ගත වෙලා ගත්තද, සිතේ තිබූ නොසන්සුන් කුතුහලය ඔවුන්ව ඉදිරියටම තල්ලු කළේය. හිරු සෙමින් බැස යද්දී, මීදුම අතරින් එක්තරා දැවැන්ත නිමවුමක් මතු විය.

ඒ රාවණා රජුගේ මහා සොහොන් ගැබයි.

එය ඊජිප්තුවේ පිරමීඩවලට සමාන වුවද, එහි තිබූ අමුතුම කළු පැහැති ගල් වර්ගය සහ අදිසි සලකුණු නිසා එයට අමුතුම ගුප්ත පෙනුමක් ලැබී තිබිණි. **"චාමි... උඹට හිතෙනවද අපි මේ ඉන්නේ ලංකාවේ ලොකුම අබිරහස ඉස්සරහ කියලා?"** කෝකි ඇසුවේ ගෞරව මුසු බියකිනි.

ඔවුන් සොහොන් ගැබේ දැවැන්ත දොරටුව අබියසට පැමිණියහ. එහි ඇතුළත මුලින්ම පෙනුණේ පාලු අඳුරක් පමණි. ඔවුන් පියවර කිහිපයක් ඇතුළට තබද්දී, එකවරම මහා හඬක් නගමින් බිත්තිවල තිබූ පන්දම් පණ ගැන්වුණි!

'වූෂ්...'

මුළු ශාලාවම ආලෝකයෙන් නැහැවී ගියේය. ඒ ආලෝකය හමුවේ දිස්වූයේ අතිශය මනස්කාන්ත දසුනකි. බිත්ති පුරා රන්වන් පැහැයෙන් නිම කළ දෙවිවරුන්ගේ සිතුවම් සහ යෝධ ගල් පිළිම අභිමානයෙන් යුතුව ඔවුන් දෙස බලා සිටියහ. ඒ පිළිම නිකන්ම නිකන් ගල් රූප නොවන බවත්, ඒවා සජීවී මුරකරුවන් මෙන් බවත් චාමිට හැඟුණි.

මුළු ශාලාවේම කෙළවර තිබුණේ රන්වන් ආලේපිත, අති විශාල සොහොන් ගැබකි. එහි තිබූ තේජස ඉදිරියේ චාමි සහ කෝකි නිකන්ම නිකන් කුඩා මිනිසුන් දෙදෙනෙකු බවට පත් විය.

"චාමි... ඇත්තටම මේ රාවණා රජුගේ නිදන තැනද?" කෝකි රහසින් මෙන් ඇසුවේය.

"ඔව් කෝකි... මේක තමයි රාවණාගේ අවසන් නවාතැන," චාමි පිළිතුරු දුන්නේ ගල් ගැසුණාක් මෙනි.

හදවතේ වේගය පාලනය කරගත නොහැකිව, ඔවුන් දෙදෙනා ඒ මහා සොහොන් ගැබ ඉදිරියේ දණ ගැසුණේ අතීතයේ සිටි ඒ මහා

අධිරාජ්‍යයාට ගෞරවය පිණිසය. මෙතෙක් කල් ලෝකයම සෙවූ ඒ මහා අබිරහස දැන් ඔවුන්ගේ ඇස් ඉදිරිපිටය.

පරිච්ඡේදය #23:

දෛවෝපගත සොයා ගැනීම්

සොහොන් ගැබ තුළ තිබූ ඒ විශ්මිත දසුන් කිසිදු අමතක නොවන ලෙස තම දුරකථනයට හසු කර ගැනීමට කෝකි වෙහෙස විය. **"චාමි... මේක අදහන්න බැහැ. මම මේ හැම දෙයක්ම වාර්තා කරන්න ඕනේ. ලෝකය මේක දකින්නම ඕනේ!"** ඔහු පවසද්දී ඔහුගේ දෑස් දිලිසෙන්නට විය. චාමි නිහඬව ඒ දෙස බලා සිටියේය. ඔහුගේ නළලෙන් වැටුණු දහඩිය බිංදුවක් පිසදමමින් ඔහු කල්පනා කළේ, මේ මහා රහස මෙතෙක් කල් මේ ලෝකයෙන් වසන් වී තිබුණේ ඇයිද යන්නයි.

ඒ මොහොතේ දැනුණු ගම්භීරත්වය දරාගත නොහැකි වූ තැන, චාමි සහ කෝකි රාවණා රජුගේ මහා සොහොන් ගැබ ඉදිරියේ දණ ගැසූහ. ඉතිහාසය පරාජය කළ ඒ මහා අධිරාජ්‍යයාට ඔවුන් ඉතාම නිහතමානීව තම උපහාරය පුද කළහ.

"මේක දැන් තවත් එක කතාවක් විතරක් නෙවෙයි කෝකි... මේක ඇත්තක්," චාමි මිමිනුවේය. ඔවුන් මෙතෙක් කියවූ, අසා තිබූ ජනප්‍රවාද දැන් ඔවුන්ගේ දෑස් ඉදිරිපිට ජීවමාන වී ඇත. ඒ දැනීම ඔවුන්ගේ හදවත්වලට මහා බරක් එකතු කළේය.

සොහොන් ගැබෙන් පිටතට පැමිණෙන විට, රාවණා අඩවියේ අද්භූත සන්ධ්‍යා ආලෝකය ඔවුන්ව පිළිගත්තේය. පසුපසින් ඇති මහා සොහොන් ගැබේ දොරටුව සෙමින් අඳුරේ ගිලී යද්දී, ඔවුන්ගේ මනස

තවමත් තිබුණේ ඒ තුළ දුටු රන්වන් සිතුවම් සහ යෝධ මුරකරුවන් අසලමය. වෙහෙස ඔවුන්ව පීඩාවට පත් කළත්, ඔවුන්ගේ ගමන මෙතැනින් නතර වන්නේ නැත.

කෝකි නැවතත් සිතියම දිග හැරියේය. සිතියමේ අවසන් සලකුණ දැන් දීප්තිමත්ව බැබළෙයි.

"මේක නිකන්ම නිකන් ගවේෂණයක් නෙවෙයි මචං... ඊළඟට අපිට මොනවා හම්බවුණාත්, අපි ඒකට ලෑස්තියි," කෝකි පශ්චාත්තාපයකින් තොරව පැවසීය.

දැන් ඔවුන්ගේ ඉලක්කය වන්නේ තෙවැනි සහ අවසන් ස්ථානයයි. රාවණා රජුගේ මහා රහස සම්පූර්ණ කිරීමට ඔවුන්ට තව ඇත්තේ එකම එක පියවරක් පමණි.

පරිච්ඡේදය #24:

අවසන් අභියෝගය සහ රහස් පවුර

චාමි සහ කෝකි දැන් සිටින්නේ තම ගමනේ වඩාත්ම දුෂ්කර කොටසේය. අවසන් සලකුණ වෙත ළඟා වීමට ඔවුන්ට අහස උසට විහිදුණු, කටුක කඳු පන්තියක් තරණය කිරීමට සිදුවිය. එහි වූ ගල් පර්වත හඳුනාගත නොහැකි, අමුතුම හැඩයන්ගෙන් යුක්ත වූ අතර, පාර අතිශය අනතුරුදායක විය. ඉහළට යන්නට යන්නට වාතය තුනී වූ අතර, සීතල දරාගත නොහැකි තරම් තද විය. **"මේ පාර... මේක නම් මාරම කටුකයි මචං,"** කෝකි හති දමමින් පැවසීය. ඔහුගේ මුහුණේ තිබුණේ දැඩි වෙහෙසක් වුවද, ඔහුගේ දෑස් තුළ වූයේ නොසැලෙන අධිෂ්ඨානයකි.

කෝකි තම බෑගයෙන් පැරණි සිතියම එළියට ගත්තේය. සිතියමේ අවසන් ස්ථානය දැන් රිද්මයානුකූලව ස්පන්දනය වෙමින් තිබුණි. එයින් නිකුත් වූ දීප්තිමත් ආලෝකය ඔවුන්ගේ මාවත ආලෝකවත් කළේය. **"අපි ගොඩක් කිට්ටුයි! මැප් එකේ රියැක්ෂන් එක එන්න එන්නම වැඩි වෙනවා,"** චාමි පැවසුවේ සිතියමේ දිදුලන සලකුණ දෙස බලමිනි.

ඔවුන් කන්ද මුදුනට කිට්ටු වෙද්දී, පරිසරය එකවරම වෙනස් වන්නට විය. චණ්ඩ මාරුතයක් හමා ආ අතර, අහසේ කළු වලාකුළු භයානක ලෙස කැරකෙන්නට විය. එය සාමාන්‍ය කුණාටුවක් නොවන බවත්, ඔවුන්ගේ පැමිණීමට මේ අද්භූත අඩවිය දක්වන ප්‍රතිචාරයක් බවත් ඔවුන්ට වැටහිණි. **"කාලගුණය මාරු වෙනවා! නැත්නම්... මේ ප්ලේස් එක අපිට රියැක්ට් කරනවද?"** කෝකි සුළඟට හඬ නගමින් ඇසුවේය.

පැය ගණනාවක වෙහෙසකර ගමනකින් පසු, ඔවුන් අවසානයේ එක්තරා කඳු වැටියක් මතට පැමිණියහ. මීදුම අතරින් ඈතින් පෙනුණු ක්ෂිතිජයේ අමුතු, සියුම් ආලෝකයක් දිලිසෙමින් තිබුණි. **ඒ ඔවුන්**

සොයා ආ අවසන් ස්ථානයයි. එය තවමත් අබිරහසකින් වැසී තිබුණද, එහි ඇති අදිසි බලය ඔවුන්ට දැනෙන්නට විය. වෙහෙස සහ අධිෂ්ඨානය මිශ්‍ර වූ බැල්මකින් ඔවුන් තම ගමනාන්තය දෙස බලා සිටියහ.

කඳු වැටියෙන් පහළට බැස, ඔවුන් අවසානයේ ඒ අද්භූත ස්ථානය අබියසට පැමිණියහ. නමුත් ඔවුන්ගේ ගමන එතැනින් නතර විය.

ඔවුන් ඉදිරියේ තිබුණේ අහස උසට විහිදුණු දැවැන්ත ගල් බිත්තියකි. එහි මුළු මතුපිටම ඉතා සංකීර්ණ, රහස් සලකුණුවලින් පිරී තිබිණි. හරියට විසඳිය නොහැකි මහා ප්‍රහේලිකාවක් මෙනි. **"අපි කොහොමද මේකෙන් එහාට යන්නේ?"** චාමි ඇසුවේ තම දෑස් අදහාගත නොහැකිවය. පවුර අති විශාලය, එයින් එහාට යාමට කිසිදු මඟක් පෙනෙන්නට තිබුණේ නැත.

කෝකි සෙමෙන් ඒ පවුර ළඟට ගියේය. ඔහු තම ඇඟිලිවලින් ඒ පෞරාණික කැටයම් ස්පර්ශ කළේය. ඔහුගේ මනස ප්‍රහේලිකාව විසඳීමට දැඩි උත්සාහයක නිරත විය.

'ටැප්... ටැප්...'

ඔහුගේ ඇඟිලි ඒ කැටයම් මතින් පාවී ගියේය. එකවරම ඔහුගේ දෑස් විසල් විය. ඔහුගේ මුහුණේ තිබූ ව්‍යාකූල බව ක්ෂණයකින් අතුරුදන් වී, ජයග්‍රාහී සිනහවක් මතු විය.

"මේක නිකන්ම නිකන් කැටයමක් නෙවෙයි චාමි... මේක තමයි යතුර!" කෝකි උද්යෝගයෙන් කෑගැසුවේය. රාවණා රජුගේ මහා ප්‍රහේලිකාවේ රහස විසඳීමට කෝකි සමත්ව ඇත.

පරිච්ඡේදය #25:

පවුරේ රහස හෙළි වීම

කෝකිගේ දෑත් ඉතා සූක්ෂ්ම ලෙස ඒ ගල් පවුරේ කැටයම් මත එහා මෙහා ගියේය. ඔහු තැනින් තැන පීඩනය යොදමින්, ගල් කැටයම්වල විවිධ සංකලනයන් (Combinations) උත්සාහ කළේය. ඔහුගේ නළලෙන් වැටුණු දහඩිය බිංදු ඔහුගේ දැඩි අවධානය මැනවින් කියා පෑවේය. චාම් මඳක් ඈතින් සිට තම මිතුරාගේ දක්ෂතාව දෙස බලා සිටියේ දැඩි නොසන්සුන් බවකිනි.

මුලදී ඒ දැවැන්ත ගල් පවුර කිසිදු ප්‍රතිචාරයක් දැක්වූයේ නැත. පවුරේ කොටස් එකිනෙක ගැටෙන විට **'ස්ක්‍රේප්... ග්‍රයින්ඩ්...'** යනුවෙන් ඉතා කරදරකාරී හඬක් නැගුණි. එය වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ නොසෙල්වී තිබූ මහා බරක් බව පැහැදිලිය. නමුත් කෝකි පසුබට වූයේ නැත. ඔහුගේ දෑත් වෙහෙසට පත් වුවද, තම ඉලක්කය ජය ගන්නා තෙක් ඔහු උත්සාහය අත්හැරියේ නැත.

එක්වරම මුළු පොළොවම දෙදරුම් කවමින් මහා ගෝරනාඩුවක් ඇසුණි.

'රැම්බ්ල්... ක්‍රර්ර්ෂ්ෂ්ෂ්!'

සැබෑ මහා අබිරහසක් හෙළි වෙමින් තිබුණි. ඒ දැවැන්ත ගල් දෙරටුව සෙමින් විවෘත වන්නට විය. දෙරටුව අතරින් වසර සිය ගණනක් තිස්සේ සිරවී තිබූ දූවිලි වලාවක් වාතයට මුදා හැරුණු අතර, ඒ අතරින් අමුතුම නිල් පැහැති ආලෝකයක් විහිදෙන්නට විය. චාම් සහ කෝකි ඒ බලගතු ආලෝකය සහ දූවිලිවලින් බේරීමට තම දෑස් ආවරණය කරගනිමින් මඳක් පසුපසට විසි වූහ.

"වාව්... චාමි, ඒක වැඩ කළා!" චාමි කැස්ස පාලනය කරගනිමින්, දූවිලි වලාව අතරින් පෙනෙන ඒ අඳුරු පිවිසුම දෙස බලා පැවසීය.

දැන් ඔවුන් ඉදිරියේ ඇත්තේ අබිරහස් සහ භයානක විය හැකි කාලවර්ණ අඳුරු මාවතකි. එතෙක් වේලා පිටතින් තිබූ ආලෝකය ඒ අඳුර අබියස අසරණ වී තිබිණි. ඔවුන්ගේ ගමනේ අවසන්ම සහ තීරණාත්මකම කොටස දැන් ඇරඹී ඇත.

චාමි කිසිදු බියක් නැතිව ඒ අඳුරු ගුහාව තුළට පළමු පියවර තැබීය. ඔහුගේ සෙවනැල්ල ඒ මහා අඳුර විසින් ගිලගනු ලැබීය. කෝකිද ඔහු පසුපසින්ම ඒ අඳුරට එක් විය. සියවස් ගණනාවක නිහඬතාවයකින් පසු, ඒ රහස් මාවත නැවතත් මිනිස් පියවර හඬින් පණ ලබා ඇත. ඒ අඳුර ඇතුළේ ඔවුන්ව බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින්නේ කුමක්ද?

පරිච්ඡේදය #26:

සියවස් ගණනක රන්වන් නිහඬතාවය

දූවිලි පිරුණු ඒ අඳුරු දොරටුවෙන් ඇතුළු වූ චාමි සහ කෝකි පිවිසියේ අති දැවැන්ත ගල් මාලිගාවක් වැනි කොරිඩෝවකටය. එහි වූ යෝධ කුළුණු වටා මේ ලෝකයට අයිති නැති අමුතුම වැල් වර්ග වෙළී තිබුණේ හරියට ඒවා ගලෙන්ම මතු වූවාක් මෙනි. ඔවුන්ගේ කුඩා ෆ්ලෑෂ් ලයිට් එළිය ඒ මහා පෞරාණික ගොඩනැගිල්ලේ කෙළවරක් සොයා ගැනීමට අපොහොසත් විය.

"මේක මොන වගේ තැනක්ද මචං? මේකේ ඉවරයක් නැහැනේ," කෝකි ඉතා හෙමින් මිමිනුවේ ඒ මහා නිහඬතාවයට බාධා කිරීමට බිය වූවාක් මෙනි.

එක්වරම, ඉහළ අහසේ තිබූ සියුම් සිදුරුවලින් ඒ අමුතු ලෝකයේ මලානික හිරු රැස් දහරා කිහිපයක් පහළට විනිවිද ආවේය. ඒ ආලෝක ධාරාවන් අඳුර කපාගෙන ගොස් එක්තරා ස්ථානයක වැදුණු සැණින්, මුළු ශාලාවම දිලිසෙන්නට විය. ඇතින් මොකක් හෝ දෙයක් අසාමාන්‍ය ලෙස බැබළෙනු ඔවුන්ට පෙනුණි.

"ආලෝකය... අර බලපන් කෝකි!" චාමි හුස්ම හිර කරගනිමින් ඒ දෙසට ඇඟිල්ල දිගු කළේය.

ඔවුන් ඒ ආලෝකය දෙසට දිව ගියහ. ශාලාවේ කෙළවර තිබූ ඒ දසුන දුටු ඔවුන්ගේ පියවර නිරායාසයෙන්ම නතර විය. ඔවුන් ඉදිරියේ තිබුණේ හුදෙක් කාමරයක් නොවේ; එය රත්තරන්වලින් පිරී ඉතිරී යන මහා සාගරයක් වැනි තැනකි.

මීටර ගණන් උසට ගොඩගසා තිබූ රන් ආභරණ, අතේ මිටට හසු නොවන තරම් විශාල මැණික් කැට, සහ පුරාණ රන් කාසි කඳු මෙන් එහි දිස් විය. සියවස් ගණනාවක් තිස්සේ කිසිවෙකුගේ අතක් නොගැසුණු ඒ මහා ධනය, හිරු රැස් වැදී අතිශය මනස්කාන්ත ලෙස බැබළෙන්නට විය. චාමි සහ කෝකි ඒ මහා රන් කන්ද ඉදිරියේ අතිශය කුඩා මිනිසුන් දෙදෙනෙකු මෙන් දිස් විය.

චාමිගේ මුව විවෘත විය. ඔහුට වචන පිට කර ගැනීමට පවා අපහසු විය. ඔහුගේ දෑස් රන්වන් පැහැයෙන් බැබළුණු අතර, ඔහුගේ සිරුර වෙව්ලන්නට විය.

"මේක... මේක තමයි රාවණා රජුගේ රන් නිධානය! ඔහු මේ හැමදේම මෙතන හංගලා තියෙන්නේ!" චාමි වෙව්ලන හඬින් පැවසීය.

ඉතිහාස පොත්වල තිබූ රාවණා රජුගේ ධනය පිළිබඳ කතා දැන් ඔවුන්ගේ ඇස් ඉදිරිපිට සැබෑවක් වී ඇත. නමුත් මේ රන් නිධානය පිටුපස සැඟවුණු වෙනත් රහසක් තිබිය හැකිද?

පරිච්ඡේදය #26:

කාලය විසින් සැඟවූ දිදුලන අබිරහස

මුලින්ම දුටු ඒ අසිරිමත් දසුනින් චාමිගේ මනස උමතුවෙන් මෙන් පිරී ගියේය. ඔහුගේ මුවගට නැගුණේ කෑදරකම සහ අතිශය සතුට මුසු වූ සිනහවකි. **"කෝකි! අපි දැන් කෝටිපතියෝ! අපිට දැන් කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ!"** ඔහු උද්යෝගයෙන් කෑගැසුවේ ඒ රන් කඳු දෙසට දෑත් දිගු කරමිනි.

නමුත් කෝකි සිටියේ නිහඬවය. ඔහුගේ දෑස්වල තිබුණේ චාමිගේ උද්යෝගය නොව, දැඩි බියක් සහ කළකිරීමකි. ඔහු ඒ රන් නිධානය දෙස බැලුවේ මාරක උගුලක් දෙස බලන්නාක් මෙනි. **"නැහැ චාමි... මේක සාපලත් නිධානයක් (Cursed treasure). මේවා මේ ලෝකේ මිනිස්සුන්ට අයිති දේවල් නෙවෙයි. මේකෙන් එක කාසියක්වත් අපිට ගෙනියන්න බැහැ,"** කෝකි ඉතා බරැති හඬින් පැවසීය.

කෝකිගේ ඒ මරණීය ස්වරය ඇසුණු සැණින් චාමිගේ මුහුණේ තිබූ සිනහව මැකී ගියේය. ඔහු මඳ වේලාවක් කෝකි දෙස බලා සිටියේ අදහාගත නොහැකිවය. නමුත් කෝකිගේ ඇස්වල තිබූ ඒ බරපතළකම දුටු විට, චාමිටද සත්‍යය වටහා ගැනීමට වැඩි වේලාවක් ගියේ නැත.

ශාලාව පුරා පැතිර තිබූ ඒ රන්වන් ආලෝකය දැන් ඔවුන්ට දැනුණේ මනස්කාන්ත දෙයක් ලෙස නොව, තමාව ගිල ගැනීමට මාන බලන අඳුරු බලවේගයක් ලෙසය.

ඒ මහා ධනය දෙස බලා සිටීම පවා දැන් ඔවුන්ට පීඩාවක් විය. එය මනුෂ්‍ය දෑත්වලට අයිති විය යුතු දෙයක් නොවේ; එය ඉතිහාසය විසින් රැකගත යුතු මහා රහසකි. චාමි සහ කෝකි එකිනෙකා දෙස බැලුවේ වචනයක්වත් කතා නොකරමය. ඒ නිහඬතාවය ඇතුළේ ඔවුන් දෙදෙනාම එකම තීරණයකට පැමිණ සිටියහ.

දැඩි වෙහෙසක් දරමින්, ඔවුන් දෙදෙනා එක්වී ඒ රහස් කුටීරයේ දොරටුව නැවතත් වසා දැමීමට ඇති මහා ගල් ලීවරයන් ක්‍රියාත්මක කළහ. **"මේක මෙහෙමම තියෙන එක මුළු ලෝකයටම හොඳයි,"** චාමි මිමිනුවේය. ඔවුන්ගේ දෑත්වල ශක්තියෙන් ඒ පෞරාණික යන්ත්‍රණය පණ ගැන්වුණි.

'ග්‍රුම්බල්... තඩ්!'

දැවැන්ත ගල් දොර සෙමින් වැසී යන්නට විය. ඒ පටු වෙමින් යන දොර අතරින් පෙනුණු අවසන් රන්වන් එළියත් අඳුරේ ගිලී ගියේය. මහා අබිරහසක් සහ මනුෂ්‍යයෙකුට කිසිදු උරුම නොවන මහා ධනයක් නැවතත් සදාකාලික නිහඬතාවයේ ගිලී ගියේය. චාමි සහ කෝකි දැන් සිටින්නේ හිස් දෑතින් වුවද, ඔවුන්ගේ ආත්මයන් මහා ජයග්‍රහණයකින් පිරී තිබිණි.

පරිච්ඡේදය #27:

කාලය සමඟ මාරක සටනක්

සීල් කරන ලද සොහොන් ගැබෙන් ඉවතට හැරුණු චාමි සහ කෝකිගේ මුහුණුවල තිබුණේ අමුතුම බැරෑරුම් බවකි. සිතියම පෙන්වූ සියලුම රහස් ඔවුන් දැන් හෙළි කරගෙන අවසානය. නමුත් ඔවුන් ජයග්‍රහණය සැමරීමට පෙර තවත් මහා අභියෝගයක් ඔවුන් ඉදිරියේ මතු විය. ඒ, මේ අද්භූත මානයෙන් පිටවීමට ඇති කාලය වේගයෙන් අවසන් වීමයි.

අහස එකවරම වෙනස් වන්නට විය. නිල් සහ දම් පැහැති වර්ණ එකිනෙක මිශ්‍ර වෙමින් අහස කැළඹෙන්නට විය. මින් පෙර නෑසුණු අමුතුම **"හූම්"** හඬක් මුළු පරිසරය පුරාම රැව් දුන් අතර, ඒ අද්භූත ලෝකයේ ශාක සහ ගල් පර්වත වෙව්ලන්නට විය. **"චාමි... කාලය ඉවරයි! මේ ලෝකය බිඳ වැටෙන්න පටන් අරන්!"** කෝකි කෑගැසුවේය.

ඔවුන් දෙදෙනා තම උපරිම වේගයෙන් දිව යන්නට වූහ. හදවතේ ගැස්ම කන් අඩි පුපුරවන තරම් වේගවත් විය. දහඩියෙන් තෙත් වූ ඔවුන්ගේ සිරුරු පවා වෙහෙස නිසා වෙව්ලන්නට වූහ.

"මාන ද්වාරය (පෝර්ටල් එක)**... ඒක පොඩි වෙනවා!"** කෝකි හති දමමින් කෑගැසුවේය.

ඈතින් පෙනෙන ඒ ආලෝක දොරටුව දැන් නිවී යන ගිනි පුපුරක් මෙන් මළානික වෙමින් තිබුණි. එහි දර වේගයෙන් ඇතුළට හැකිලෙමින්, ආලෝක කැබලි වාතයට විසිරෙන්නට විය. ඔවුන් ඇතුළු වූ ඒ මාවත දැන් සදහටම වැසී යාමට ඇත්තේ තත්පර කිහිපයක් පමණි.

දෙරටුව අබියසට පැමිණි ඔවුන් දෙදෙනා, තම ජීවිතය ගැන නොසිතා අඩි කිහිපයක් ඈත සිටම ඒ හැකිලෙන ආලෝකය තුළට මහා පිම්මක් පැනූහ.

'වූෂ්...!'

ඔවුන් පනිනවාත් සමඟම මහා ශබ්දයක් නගමින් මාන ද්වාරය එක ඇතුළටම හැකිලී අතුරුදන් විය. ඒ මොහොතේ ඔවුන් අවට තිබූ ලෝකය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වන්නට විය. වර්ණ එකිනෙක ඇඹරෙමින්, අවකාශය විකෘති වෙමින් මහා ව්‍යාකූලත්වයක් නිර්මාණය විය. චාමි සහ කෝකිට දැනුණේ තමන්ව මහා සුළි සුළඟකට හසු වූවාක් මෙනි.

තත්පර දශමයකින් ලෝකයම උඩුයටිකුරු විය. ඔවුන් දැන් සිටින්නේ කොහේද? ඔවුන් සාර්ථකව තමන්ගේ ලෝකයට ආපහු ආවද?

පරිච්ඡේදය #28:

යථාර්ථයට බිමාවතර්ණය සහ නිහඬ ජයග්‍රහණය

කාලය සහ අවකාශය ඇඹරී ගිය මහා අවුලකින් පසු, චාමි සහ කෝකි දෙදෙනා වර්ණගල කැලෑවේ තෙත් පොළොව මතට ඇද වැටුණාහ. ඔවුන්ගේ ශරීර වෙව්ලමින් තිබූ අතර, හුස්ම ගැනීමට පවා අපහසු විය. අර අද්භූත ලෝකයේ තිබූ දම් සහ නිල් පැහැති ආලෝකයන් දැන් නැත; ඇත්තේ ශ්‍රී ලංකාවේ කැලෑවට ආවේණික වූ කොළ සහ දුඹුරු පැහැති ස්වාභාවික වර්ණ පමණි. ඔවුන්ගේ ඇඳුම් කිලිටි වී, ඉරී තිබුණි.

"අපි... අපි ආපහු ආවා," කෝකි හති දමමින් බිම වැතිරී මිමිනුවේය. ඔවුන් තවමත් සිටියේ යථාර්ථයට පැමිණි බව අදහාගත නොහැකිවය.

වෙහෙස දරාගනිමින්, ඔවුන් දෙදෙනා සෙමින් බුද්ධිකගේ නිවස දෙසට ඇදුණාහ. බුද්ධික තම නිවස ඉදිරිපිට නොසන්සුන්ව එහා මෙහා ඇවිදිමින් සිටියේය. ඔවුන් කැලෑවෙන් මතු වනවා දුටු සැණින් බුද්ධිකගේ මුහුණේ තිබූ බිය ක්ෂණයකින් මහා සහනයකට මාරු විය. **"දෙවියනේ! උඹලා සනීපෙන් ආවා නේද? මොකද වුණේ?"** බුද්ධික ඔවුන් දෙසට දිව එමින් ඇසුවේය.

බුද්ධිකගේ නිවස තුළදී, උණුසුම් තේ කෝප්පයක් තොලගාන අතරතුර ඔවුන් තමන් මුහුණ දුන් අදහාගත නොහැකි අත්දැකීම විස්තර කළහ. බුද්ධික අසා සිටියේ දෑස් ලොකු කරගනිමිනි.

"බුද්ධික අයියේ, ඔයා විශ්වාස කරන එකක් නැහැ... අපි පුෂ්පක විමනය දැක්කා! රාවණා රජුගේ සොහොන් ගැබ... සහ අර මහා රන්

නිධානය!" චාමි උද්යෝගයෙන් කෑගැසුවේය. පැරණි සිතියම මේසය මත තිබුණේ නිකන්ම නිකන් පරණ කොළයක් විදිහටය; එහි තිබූ මැජික් බලය දැන් නිවී ගොස් ඇත. බුද්ධිකගේ නිවසේ තිබූ ඒ සාමාන්‍ය, සුවපහසු වාතාවරණය ඔවුන්ගේ සිතට ලොකු සහනයක් ලබා දුන්නේය.

බුද්ධිකගේ නිවසේදී ඇඟපත සෝදගෙන, ඔහු පිළියෙළ කර දුන් දේශීය ආහාර වේලක රස බැලූ පසු චාමිට සහ කෝකිට දැනුණේ මහා තෙහෙට්ටුවකි. ඔවුන්ගේ දෙපා පවා වෙහෙස නිසා වෙව්ලන්නට විය. එදින රාත්‍රිය බුද්ධිකගේ නිවසේම ගත කිරීමට ඔවුන් තීරණය කළේ, පසුදින උදෑසනම පිටත් වීමේ බලාපොරොත්තුවෙනි. වසර ගණනාවකට පසු ඔවුන්ට ඒ රාත්‍රියේ දැනුණේ අමුතුම සුවදායක නිදහසකි.

පසුදින උදෑසන, හිරු රැස් අඩවිකන්දේ මීදුම අතරින් මතු වෙද්දී චාමි සහ කෝකි බුද්ධිකගෙන් සමුගත්හ. **"හැමදේටම ස්තූතියි බුද්ධික අයියේ,"** ඔවුන් පවසද්දී, බුද්ධික තම මිතුරන් දෙස බලා සිටියේ අභිමානය මුසු විශ්මයකිනි.

ඔවුන් දෙදෙනා පැමිණි මඟ දිගේම සෙමින් පිය මනිමින්, ගමේ මංසන්ධියට පැමිණ කොළඹ බලා යන බස් රථයකට ගොඩ වූහ. බස් රථයේ ජනේලයෙන් පිටත පෙනෙන ගැමි සුන්දරත්වය දෙස බලන විට, පසුගිය පැය කිහිපය තුළ තමන් මුහුණ දුන් ඒ අද්භූත ලෝකය හීනයක් මෙන් ඔවුන්ට හැඟුණි. බස් රථය සෙමින් නගරය දෙසට ඇදෙද්දී, පිටුපසින් ඉතිරි වූයේ අඩවිකන්දේ මහා අබිරහස සහ එය රැකගත් උදාර මිනිසුන්ගේ මතකයයි.

දින කිහිපයකට පසු, කොළඹ පිහිටි ඔවුන්ගේ නවීන කාර්යාලයේදී චාමි සහ කෝකි තම පරිගණක මේස අතරින් "High-five" එකක් හුවමාරු කරගත්හ. කාර්යාලයේ තිබූ පරිගණක, ලියකියවිලි සහ සාමාන්‍ය වැඩකටයුතු අතර ඔවුන් දැන් සාමාන්‍ය තරුණයන් දෙදෙනෙකු පමණි.

"මිෂන් එක සාර්ථකයි," කෝකි සිනාසෙමින් පැවසුවේය. ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ තිබුණේ ලෝකයේ කිසිම කෙනෙකුට නොලැබුණු මහා ජයග්‍රහණයක් අත්පත් කරගැනීමේ නිහඬ අභිමානයයි.

කෝකි තම පරිගණකය දෙස බලා සිටියේය. එහි තිබුණේ ඔහුගේ දුරකථනයෙන් ලබාගත් අදහාගත නොහැකි පින්තූර සහ වීඩියෝ එකතුවකි. පුෂ්පක විමනයේ රන්වන් කැටයම්, රාවණා සොහොන් ගැබේ යෝධ මුරකරුවන්, සහ අර හැකිලෙන මාන ද්වාරයේ ආලෝකය ඒ පින්තූරවල සටහන් වී තිබුණි.

ඒවා නිකන්ම පින්තූර නොවේ; ඒවා ඉතිහාසය පරාජය කළ, මිථ්‍යාව සැබෑවක් බව ඔප්පු කරන, මනුෂ්‍ය වර්ගයා සතු වූ ලොකුම අබිරහසේ සජීවී සාක්ෂි වේ. ඔවුන් දැන් ඒ මහා රහසේ භාරකරුවන්ය.

අවසාන පරිච්ඡේදය 29:

පන්නා ආ සාපය

කොළඹ නිවසේ නිහඬ රාත්‍රියකි. තමන් මුහුණ දුන් මහා වික්‍රමය ගැන සිතමින් චාමි තම ඇඳ මත හිඳගෙන සිටියේය. මුළු කාමරයම නිශ්ශබ්ද වුවද, ඔහුගේ සිතේ තිබුණේ කිව නොහැකි අසන්සුන් බවකි. ඔහුගේ ගමන් බෑගය ඇඳ අසල බිම වැටී තිබුණි.

චාමි නිකමට මෙන් බෑගය විවෘත කළේ එහි වූ දේවල් අස්පස් කිරීමටය. වතුර බෝතලය, ෆ්ලෑෂ් ලයිට් එක සහ කිලිටි වූ ඇඳුම් එකින් එක එළියට ගනිද්දී, බෑගයේ පතුලේ තිබූ අමුතුම දෙයක් ඔහුගේ අතට හසු විය.

'සිරි... සිරි...'

ඔහුගේ දෑස් ක්ෂණයකින් විසල් විය. ඔහුගේ අත එතැනම නතර විය. බෑගයේ කොනක, තම ඇඳුම් අතර සැඟවී තිබුණේ ඔහු කවදවත් දැක නැති, අමුතු හම්වලින් නිම කළ කුඩා මල්ලකි. එය මේ යුගයට අයිති දෙයක් නොවන බව බැලූ බැල්මටම පෙනුණි. චාමිගේ හුස්ම පවා නතර විය.

ඔහු වෙව්ලන දෑතින් ඒ මල්ල විවෘත කළේය.

ඒ තුළ තිබුණේ මාරක සාක්ෂියකි. පිරිසිදු රත්තරනින් නිම කළ, අමුතු සලකුණු සහිත රන් කාසි තුනක්! ඒවා කාමරයේ තිබූ ලාම්පු එළියෙන් බැබළෙමින් තිබුණේ අද්භූත ලෙසය. චාමිට තම දෑස් අදහාගත නොහැකි විය. ඔවුන් ඒ මහා නිධානය අතහැර ආවා නේද? එසේනම් මේවා කොහොමද ඔහුගේ බෑගයට ආවේ?

"අපි ඒ හැමදේම එතනම දාලා ආවා නේද? එතකොට මේවා...?"

චාමිගේ මුළු සිරුරම සීතල වී ගියේය. ඔහුගේ දෑතේ තිබූ වෙව්ලුම පාලනය කරගත නොහැකි විය. එය වැරදීමක් විය නොහැකිය. ඔවුන් ඒ සාපලත් ලෝකයෙන් පැන ආවාට, ඒ ලෝකයේ සාපය ඔවුන්ව අත්හැර නැත.

කාමරයේ අඳුරු සෙවනැලි අතරින් මොකක් හෝ අදිසි බලවේගයක් තමන් දෙස බලා සිටිනවාක් මෙන් චාමිට දැනුණි. ඒ රන් කාසි තුන මේ ලෝකයට අයිති නැත. ඒවා කොළඹට පැමිණීම යනු මහා ව්‍යසනයක ආරම්භයයි.

රාවණාගේ පුරාවෘත්තය තවමත් අවසන් වී නැත. ඒ සාපලත් රත්තරන් දැන් චාමිගේ අතේය. ඊළඟට කුමක් සිදුවෙයිද?

- මතු සම්බන්ධයි -

Copyright © 2026 by **Chamara Samarawickrama**

Download this story **Comic Book** from
https://ai.chamara.net/ComicBooks/rawanas-curse-the-golden-echo
or visit 85axis.com.lk for more adventures and mythic journeys.

"දහස් වසරක නිහඬතාවය බිඳී ගොස් ඇත..."
අතීතයේ මහා අබිරහස් සඟවාගත් අඩවිකන්දේ ගිරිශිඛර අතරින් මතුවූයේ හුදෙක් පුරාවෘත්තයක් පමණක් නොවේ. තාක්ෂණයේ කෙළවර සොයා ගිය චාමි සහ කෝකි, අහම්බයකින් මෙන් පිවිසෙන්නේ මනුෂ්‍ය වර්ගයාට තහනම් වූ "මාන ද්වාරයකටයි".
එහිදී ඔවුන් සොයාගත් රාවණා රජුගේ "පුෂ්පක විමනය" සහ මහා රන් නිධානය පිටුපස සැඟවුණු මාරක සාපයක් ඇති බව ඔවුන් දැන සිටියේ නැත. ඒ මහා ධනය අත්හැර ඔවුන් යථාර්ථයට පිය මැනුණද, සාපලත් රත්තරන් ඔවුන්ව අත්හැරියේ නැත!
කොළඹ නිහඬ රාත්‍රියක, බෑගයක පතුලේ සැඟවී ආ ඒ රන් කාසි තුන, මහා ව්‍යසනයක දෝංකාරය රැගෙන විත් ඇත.
ඔවුන්ට ඒ සාපයෙන් ගැලවිය හැකිද? නැතිනම් ඉතිහාසයේ රන්වන් ප්‍රතිරාවයට ඔවුන් බිලිවනු ඇත්ද?
CYBER SIGIRIYA
85° AXIS
CHAMARA.NET | 85AXIS.COM.LK